

Ngoại Xứ

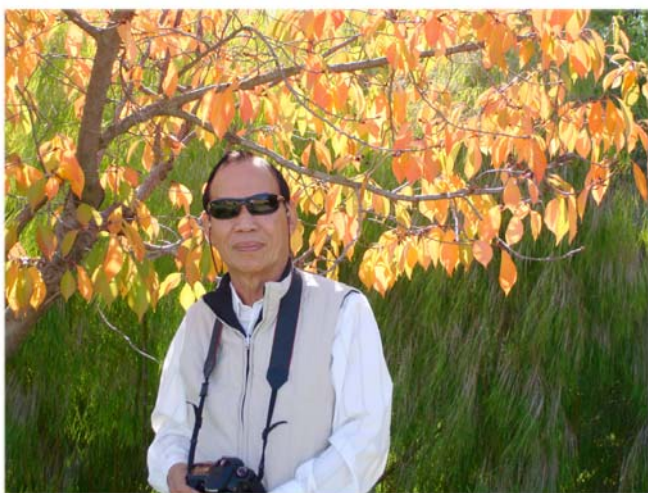
THI TẬP 2

august 2007

Ngoại Xứ

THI TẬP 2

august 2007

Lời nói đầu

Từ năm 2003 tôi đã có ý định kết hợp lại tất cả những bài thơ đã làm từ trước năm 1980 và những bài thơ làm sau này để đóng thành một tập như một kỷ niệm ghi lại những tâm tư tình cảm vui buồn đã đến với cuộc đời gian truân chìm nổi của tôi. Tôi không có tham vọng phổ biến rộng rãi mà chỉ mong được một số bà con bạn bè giành chút thì giờ nhàn rãi chia sẻ tâm tư.

Tôi không là thi nhân, tôi chỉ viết xuống trang giấy những cảm nhận từ trong tim qua ảnh hưởng dòng thơ các Đại thi hào như Chế Lan Viên, Hàn Mặc Tử, Xuân Diệu, Thanh Tịnh, vân vân... mà tôi đã đọc và cảm phục từ hồi còn nhỏ. Thế là tôi bắt đầu viết, viết bất cứ những gì đã tạo trong tôi những dấu ấn khắc đậm hay thoáng qua.

Tôi vượt biên vào cuối năm 1979, khi ra đi với đôi tay trắng, qua Mỹ, khi rảnh rỗi ngồi nặn óc cố nhớ lại những bài thơ đã làm trước 1975 và cả những bài làm trong thời gian tại trại cải tạo (1975-1978). Trú nhớ ở lứa tuổi 45 làm sao trọn vẹn, không dễ gì nhớ hết, ghi lại bài mất bài còn, nhưng tổng cộng tất cả, kể cả những bài làm khi ở trại tỵ nạn và những bài làm ở Mỹ, cũng hơn 400 bài đủ loại. Nhờ sự cổ vũ của các anh em bạn thơ xướng họa, tôi đã quyết định phân các bài thơ đã làm thành 4 tập và lấy tên là Ngoại Lịch Thi Tập.

Ngoại Xứ Thi Tập 1, với sự giới thiệu của Anh Bùi Ngoạn Lạc, đã đến tay một số các bạn và được tiếp đón khích lệ. Số ấn phẩm lần này quá khiêm tốn nên không đầy đủ để gửi đến tất cả anh em bạn bè, tôi sẽ cố gắng in thêm để gửi đến các bạn chưa có.

Vì là lần đầu tiên tự trình bày tập thơ nên Ngoại Xứ Thi Tập 1 đã có những sai sót tìm thấy khi đã in xong và đồng thời cũng nhờ anh em cho biết khi đọc cuốn thơ này. Xin đa tạ các lời chỉ bảo quý báu đó và tôi cố gắng kiểm soát kỹ càng hơn trước khi đưa đến nhà in.

Ngoại Xứ Thi Tập 2 nay lại đến tay các bạn, tôi mong tập thơ này sẽ đem lại vài phút tiêu khiển nào đó cho bạn. Lần này mặc dù đã kiểm soát nhiều hơn nhưng tôi cũng không chắc toàn hảo. Nếu các bạn thấy bất cứ sai sót nào, xin vui lòng chỉ bảo, tôi sẽ lắng nghe và sửa chữa.

Xin đa tạ các giúp đỡ tinh thần, lòng lượng thứ các lỗi lầm và sự khích lệ của những Người Thân Thương và Bạn Hữu trong việc thành hình và ấn hành các tập thơ này.

Sau hết, tôi mãi không quên ơn Ai, như những bóng Hồng thấp thoáng trên đường đời, đã cho tôi nguồn cảm hứng viết nên những dòng thơ mộc mạc này.

Kính bút.

Githéa Hoàng Hy,

Santa Clara ngày 1 tháng Tám năm 2007

GỞI...

*Cầm lặng nhìn nhau rồi chia tay,
Hoàng hôn áo tím phủ vai gầy.
Án tình nẻo lạ buồn heo hút,
Uẩn khúc lòng ta ai có hay!...
Saigon 1968.*

ÁNH...

*Tóc thề nhẹ phủ bờ vai
U sầu khép kín dật dài mi em
Yêu nhau tự thừa vừa quen
Ép hôn lên má sớm hoen lệ đời.
Tình mình biết thừa nào vui...?
Saigon 1958.*

TRÁCH !

*Vũ vô kiềm tỏa năng lưu khách,
Chỉ vì người hay hơn trách lòng ta.
Án trong tim bao tình nghĩa đậm đà,
Nói không được biết làm sao Em hiểu...!
Saigon 1974.*

ALICE

*Ai xui ta mãi nhớ nàng
Nhớ đôi tay ngọc dạo đàn năm xưa.
Hồn say tiếng nhạc đang đưa,
Thiên Thai khúc ấy vẫn chưa phai mờ.
U buồn lắng đọng cung tơ,
Yêu nhau tự thừa mộng mơ ban đầu...
Em ngồi tay phấp dật sầu,
Tóc buông man dại nhuộm màu ái ân.*

Githéa, Saigon 1958.

BUỒN THƯƠNG,

*Vì vu gió thoảng về đâu,
Ấn tình còn đó, lệ sầu chưa rơi.
Nghẹn ngào vẫn lạc ý rồi
Thơ không ghi trọn những lời năm xưa
Rèm đêm theo gió đang đưa
Ai mơ một thoáng hương thừa cố nhân...!*

Saigon 1958.

ÀO TÌM

*Trời không mưa sao hàng mi Em ướt,
Lệ chưa rơi sao nặng trĩu lòng ta!
Ước mong gì trở lại thửa xưa xa
Để uống lệ mỗi khi Em buồn khóc...*

*Đôi má ấy, núm đồng tiền môi mọng
Như chấm đen trong vũ trụ bao la.
Như tinh cầu, ánh điện đại cuồng sa
Vào hấp lực tình yêu Em ngày ấy...*

*Đêm từ già, vòng tay Em run rẩy
Núi thời gian, môi lệ mặn tim môi.
Nói gì đây, ngàn tiếng cũng thừa thôi,
Ta cảm lạnh rời nhau trong nấc nghẹn.*

*Tôi đã ra đi không lời ước hẹn,
Vì ngày mai ai biết sẽ ra sao.
Sóng trùng dương đang chờ chực thét gào,
Vạn nguy khổ trên đường rời đất mẹ.*

*... Bỗng hôm nay căn nhà xưa vắng vẻ,
Ta nhìn nhau trong bờ ngõ tử mệnh,
Mắt chớp nhanh dấu dòng lệ rưng rưng,
Hai mươi mấy năm trời rồi Em nhỉ!*

Tóc chùi trắng, mơ xưa chưa vẹn ý,
Đa phong sương xám đọng bụi thời gian.
Tay trong tay mà sao quá ngỡ ngàng
Tìm đường lạnh sau bao năm xa cách.

Em vẫn chờ anh, không lời oán trách
Trong căn phòng đơn độc như lúc nào.
Áo tím ngày xưa nay đã ra sao,
Còn còn khoắc che đôi vai gầy guộc...

Chung quanh đây, mỗi góc đều quen thuộc,
Nhưng đường đời sao lắm nẻo quanh co.
Lặng nhìn Em, lòng trăm mối tơ vò,
Biết nói sao cho Em đừng oán hận!

Ngước mặt lên, đôi mắt Em đờ đẫn,
Hàng mi xưa khép đợi nụ hôn đầu,
Như ngày nào khi ta mới quen nhau
Môi vụng dại tìm môi trong hà hẹn.

Ta muốn hôn Em nhưng lòng tự thẹn,
Tìm ghen dưng ngàn nỗi xót xa đau...
... Rồi lại ra đi bỏ lại đằng sau
Thân gầy guộc chiều xưa trong áo tím...

September 2000.

NGƯỜI EM CAO NGUYÊN

Tôi ghé thăm em,
Cao Nguyên một chiều không hẹn ước
Mây cao nguyên bàng bạc màu nhớ thương
Rừng cao nguyên xám xám nhuộm màu sương
Hàng thông cần cỗi dẫn tôi về xóm cũ.

Tôi đến thăm em,
Ngõ vắng buồn tênh, ngôi nhà vắng chủ,
Cửa khép then cài, biết hỏi cùng ai.
Tôi lặng quay đi nghe hồn nặng trĩu
Nắng chiều cao nguyên bóng lạnh đổ dài.

Chân bước ngõ ngang, lối xưa xa lạ
Người em ngày trước nay biết về đâu!
Lối xưa em đi, rêu len kẽ đá,
Họa đại bên đường buồn bã nhạt màu...

Rời núi đồi cao nguyên,
Lòng xót xa hiu quạnh.
Hỏi người em Cao Nguyên
Cố nhân ơi thôi cách biệt từ đây...!

Dalat 1960.

EM ĐI VỀ HUẾ

Em đi về Huế hôm nào
Mà chưa trở lại, nghe sao là buồn.
Huế nay nước lũ mưa nguồn,
Gió Tây lạnh lẽo, nước tuôn ngập đồng.
Ra xôi cách núi ngăn sông,
Ai người sưởi ấm quạt nồng bên em.
Ai lo săn sóc ngày đêm,
Ai ru em ngủ dột nên mộng lành.
Em đi ngỗ vãng buồn tanh
Saigon rộn rịp bỗng thành tha ma...
Buồn nhìn mây trắng xa xa
Nghe chân ai bước tưởng là người yêu.
Đón đơn lạnh, nắng cuối chiều,
Người đi kẻ ở, đều hieu tâm tình.
Ai xa có nhớ chăng mình!...

Saigon 1972.

MƯA ĐẦU MÙA.

Mưa rơi cho nước ngập đồng
Cho tươi đám mạ cho nồng cánh hoa
Mưa cho mát giậu khổ qua
Cho xanh giàn bí, dây cà, luống rau.
Mưa cho vạn vật thay màu,
Cho trầu lấm lá, cho cau lấm buồng.
Mưa cho đôi má em hồng,
Cho môi thêm ướt, cho lòng thêm tươi.
Mưa cho đẹp tuổi đôi mươi,
Cho người thôn thị, tiếng cười reo vang.
Mưa đi cho xóm, cho làng
Cho khắp đất nước ngập tràn màu xanh.
Mưa cho cây lúa lên nhanh
Cho người no ấm, quê thành hòa ca.
Mưa cho tình rộ nở hoa...

Đắc Môn 1977

HOÀNG HẠC LÂU

Tích nhân dĩ thừa hoàng hạc khứ
Thử địa không dư Hoàng Hạc lâu.
Hoàng hạc nhất khứ bất phục phản
Bách vân thiên tải không du du
Tình xuyên lịch lịch Hán Dương thụ
Phương thảo thê thê Anh Vũ châu
Nhật mộ hương quan hà xứ thị
Yên ba giang thượng sử nhân sầu.
Thôi Hiệu. (Thịnh Đường)

Thoáng dịch:

Lầu Hoàng Hạc
Người xưa cỡi hạc vàng bay đi mãi
Chừ trở về lầu Hoàng Hạc nơi đây.
Một lần đi hạc vàng không trở lại
Nay chỉ còn mây trắng lững lờ bay.
Cây Hán Dương sông tạnh bày hư ảnh,
Cỏ xanh non bờ Anh Vũ ngắt ngây.
Chiều lắng xuống, bóng quê nhìn chẳng thấy,
Trên giòng sông khói sóng gợi thêm sầu.
Hắc Môn 1976.

HOÀI THƯỢNG BIỆT CỔ NHÂN

(Hoài Thủy Biệt Hữu)

*Dương Tử giang đầu, dương liễu xuân
Dương hoa sầu sát độ giang nhân.
Sở thanh phong địch Ly Đình vắng
Quân hướng Tiêu Tương, ngã hướng Tần.*

Trịnh Cốc (Vãng Đường)

Thoảng dịch:

*Liễu đang xuân tựa đầu giong Dương Tử,
Hoa dương buồn như giết khách sang sông.
Cung Ly Đình, nghe vắng vẻ tiếng địch,
Anh đến Tiêu Tương, tôi lại sang Tần.*

Hác Môn 1976.

NGUYỆT.

*Nguyệt hết là trăng của thế nhân,
Trang y vội khoác bước sang Tần.
Hồn chừ xây mộng vào cung Quảng
Uống chén rượu tàn mơ cố nhân...*

Leamsing 1979

PHƯỢNG LẠI NỞ

Đã cố quên đi sao mình còn nhớ mãi,
Tim khô cần vẫn đọng chút tơ vương.
Cứ mỗi khi hoa phượng rải bên đường,
Màu cánh phượng, tuổi học trò thơ dại...
Đã cố quên đi sao lòng còn nhớ mãi,
Nắng oi vàng những buổi học cuối niên,
Đỏ sân trường xác phượng đổ triền miên,
Đôi chim nhỏ đứng say nhìn nắng hạ.
Những ngày bãi trường tình thơ ỷ lạ,
Câu chia tay không dám nói nên lời.
Giỏ thoáng về cánh phượng ngã ngang rơi,
Em cúi nhặt cài lên bầu áo trắng.
Vành nón nghiêng nghiêng tóc thề chấm nắng,
Đôi môi hồng hai má đỏ hây hây,
Tôi nhìn em mà lòng quá ngất ngây,
Em e lệ cúi đầu im không nói.
Mây trắng giăng ngang, trời xanh vời vợi,
Tuổi học trò, tình trẻ nhẹ như tơ,
Dề rồi qua, những ngày tháng đợi chờ,
Nhưng cánh nhạn đã bay đi biên biệt...
Năm tháng trôi nhanh, đường đời ai biết,
Lại gặp nhau, thì đã cố nhân rồi !...
Để mỗi lần nhìn Phượng lững lờ rơi,
Mình lại nhớ hoa xưa cài áo trắng...
Phượng lại nở bên kia đường thăm thẳm !!!

Học Môn 1976

*Hoa
Cần
giữa
rừng
Đào*

CHIỀU FOOTHILLS.

Chiều Foothill nắng nhuộm vàng bậc đá,
Nắng xuyên mềm qua kẽ lá rung rinh.
Cỏ non xanh trải đón đôi nhân tình,
Vài chim nhỏ tung tăng trong nắng lạ.
Anh lại gặp em vào lúc cuối hạ,
Tóc dài xưa lồng lộng phủ bờ vai
Nhìn em đi thấp thoáng trong sương mai
Anh nhớ lại chúng mình mười năm trước...
Trên đồi Foothill dìu nhau chân bước,
Cả rừng hoa nở đón lối ta đi.
Gió lay thông như muốn nói thầm thì,
Ta lặng lẽ tìm hương môi nhưng nhớ.
Mắt nhìn nhau mà lòng còn ngỡ ngàng,
Tay trong tay mà những tưởng đang mơ...
Xưa chia tay nào ai dám mong chờ,
Nào ai dám hẹn hò ngày tái ngộ.
Em ơi chiều nay, nắng vàng lổ đổ,
Môi không men sao anh thấy say hôn.
Ôm em trong tay mà lòng vẫn bồn chồn
Vì sợ em tan biến trong nắng chiều sắp tắt...
... Đêm nhẹ bước về, không gian dịu dặt,
Môi tìm môi trong hơi thở phập phồng,
Hương da xưa như tỏa cả thính không
Ta nhắm mắt trong tận cùng cảm giác.
Gần bên em ta nghe lòng rạo rạt,
Nhịp con tim rung lại buổi ban đầu.
Thôi nhé từ đây ta đã có nhau
Trên xứ lạ mình không còn đơn độc...
Githea, Foothills 1981.

HOA CỔ NHÂN

Tôi về thăm Gia Hội,
Ghé đến bến đò xưa,
Con đường còn im ngủ,
Trời còn lất phất mưa.

Lạnh cảnh hay lạnh lòng,
Một nỗi buồn mênh mông.
Đã gần nửa thế kỷ
Qua đi xóa chờ mong. ..

Nhớ xưa cô láng giềng
Tuổi học trò đáng duyên,
Áo bay ngời trắng xóa,
Tóc dài, nón che nghiêng.

Chiều chiều tôi trông ngóng,
Tan trường ai đi về,
Nghe 'Gió mùa xuân tới'
Mà lòng sao đê mê.

Tên Người nhuộm nắng hè,
Lung linh xuyên lá me,
Hoa học trò đỏ rực
Đong đưa theo nhạc ve.

Rồi kể từ dạo đó,
Đường đời lắm đổi thay,
Cố nhân chừ đâu nhỉ?
Mà cảnh cũ còn đây.. .

Bên đường tôi lặng đi,
Thời gian còn có gì,
Một thoáng buồn giăng tỏa
Trong mưa phùn lâm ly!

Xuân 2000.

SÁU LÀM MỪNG ANH

Xướng:

Quá giáp, trông Anh vẫn trẻ trung,
Thời gian, mái tóc cứ đen mun.
Thảnh thơi thơ phú, vui tay viết,
Tao nhả cuộc cờ, nhẹ gôi rung.
Thế sự ngoài tai làm ngọc thức,
Nhân tình đáy dạ lấy vàng khung
Mừng ngày sinh nhật, em nay xướng,
Có rồi, mời anh họa lại cùng.

Githéa, Smos 5-16-94

Họa:

Chú đến mừng anh lúc nhật trung,
Xem thơ ngao ngán cái vần "mun"
Không ưng nín tiếng, đầu sao rỗng,
Rất muốn hồi âm, bút lại rung.
Lơ dẽnh đường đời bao đoạn dốc
Thản nhiên cuộc sống một vòng khung.
Dầu cho lý, sự, tình thua thiệt,
Ai hiểu lòng ta tỏ ý cùng.

Tư Nguyễn San José, 17-5-94.

NHỚ NGUỒN

Xương:

*Bốn năm xa cách khá lâu rồi,
Cố quốc niềm riêng nhớ chữa nguôi,
Sóng lặng biển Đông bờ cát mịn
Đưa xanh thôn vắng bóng trăng lời.
Quê hương hai tiếng tình khôn nén,
Phụ mẫu một đời nghĩa khó vơi.
Đất khách tuổi già thêm lạc lõng,
Xuân về mỗi độ cảm hoài khơi..
Tư Nguyên, San Jose 13-01-1996.*

NGOẠI XỨ

Hoà:

*Lác đác mưa rơi ướt dạ rồi,
Sầu dâng kín ngập biết sao nguôi!
Ngày ngày công việc làm quên nghỉ,
Tối tối tâm tư rối chẳng lời.
Thương nước, thương nhà tình diêu vơi,
Nhớ người, nhớ cảnh, lệ đầy vơi.
Năm tàn tháng lụn trên đôi cánh,
Ngoại xứ, chim chiều lạc biển khơi.
Githéa, Smao 01/1996.*

SÁU SÁU NGÀU CẢM.

Hương:

Quỹ đạo vòng quanh dưới mặt trời,
Thiên hà giao động khúc chơi vui,
Ngàn sao lấp lánh mừng thêm tuổi,
Vũ trụ cuồng xoay chúc thọ đời.
Cảm trẻ, còn say mây đỉnh núi,
Hay già, vẫn mộng gió ngàn khơi.
Tìm dù sáu sáu nhưng rung cảm
Khi thấy hoa cười hay lá rơi.
August 2000.

Hoa:

Từ Nguyên, San José, Thu Canh Thìn.
Sáu sáu tuân theo định luật trời,
Nghịch duyên ràng buộc, hỏi đầy vui?
Xuân xanh thừa ấy nhiều sinh thú,
Lão hạc ngày nay lắm nợ đời.
Tham vọng dừng chân du tú hải,
Công danh nhọc trí gửi trùng khơi.
Tương lai ai biết ai hơn thiệt,
Vui ngắm thu về lá nhẹ rơi.

Hoa:

Thúy Mai, San José, Thu Canh
Thìn
Vui thay hưởng thọ dưới bầu trời,
Thi hứng tuôn trào mãi chẳng vui...
Tuổi trẻ mộng mơ xa thực tế,
Thân già chứng chạc mặc trò đời.
Tâm tư ghi khắc bao mộng ước,
Rung cảm giao hòa lắm nỗi khơi.
Tư vấn lòng mình không mặc cảm,
Đang tay ôm trọn lá vàng rơi.

THOÁNG MƠ 2

*Em đẹp cần chi phải lựa là,
Cần gì nhưng gấm để kiêu sa,
Em xưa tôi lạc vào miền giấc,
Tìm mãi không còn lối thoát ra.*

*Em đến rồi đi như thoáng mây,
Môi hồng thoáng thoáng nét thơ ngây.
Cho ai mãi mãi chờ thiên sứ
Trở lại trần gian trọn kiếp này.*

*Vũ trụ quanh tôi lộng trống không,
Trong tôi còn lại chỉ cuồng ngông,
Đưa em về, mộng chừ hư ảo,
Bỗng thấy tình mình quá viễn vông...!*

Trọng thu 2000.

THẨM HUẾ

Thiếu phù sa sông xanh xao lặn dần,
Nuôi dân tôi trong thiếu thốn mọi bề.
Trời ghét chi gieo bão lụt lê thê,
Làm nặng hạn để bao người đói khổ!

Một lãnh nhân từ lâu rời đất tổ,
Nay trở về nơi mảnh đất chôn nhau,
Nhìn xung quanh nghe lòng bỗng thắt đau,
Đôi khoé mắt không thể ngăn giọt lệ.

Cá phải đây là chân trời góc bể,
Bóng ngày xưa mất dấu tự bao giờ.
Kẻ lữ khách thầm lặng bước bơ vơ
Cố tìm mãi, không một gì quen thuộc..

Huế còn tên nhưng dáng xưa rồi rã,
Cầu Tràng Tiền buồn lạnh gối giòng
Hương,
Cổ thành im tủi khác lẽ vô thường,
Tháp Thiên Mu giờ nua vương tục luy.

Tìm đường về nhà, xưa tre mấy lũy,
Qua Đông Ba tưởng lạc nẻo đâu đâu.
Đường đá gầy đã quen thuộc từ lâu
Nay khác lạ bề bồng trên ký ức.

Đứng trước bậc thêm, lòng thêm ray rứt,
Khu vườn nay thành một xóm nhà ai!
Góc nhàn, lùm tre, dậu trúc, khóm mai
Đã như chuyện Nương Dâu và Bãi Biển.

Cúi mặt bước về, không người đưa tiễn,
Trời phùn mưa rơi đóng lệ quanh mi.
Ôi Huế ơi, heo hút biết còn chi
Để gọi chút hương lòng khách lữ thứ !!!

05-19-2000.

THOÁNG MƠ 3

Mưa cuối thu, hạt thấm bờ vai,
Bùn non nhẹ bám gót kim hài,
Em đi tóc ngắn che vàng trán
Cho lệ trời tuôn hạt ngắn dài.

Bước chậm cùng em tôi ngắn ngo,
Bỗng trong gió lạnh thoáng niềm mơ,
Vài con nắng hạ về len lén
Suối ấm hồn tôi thêm vấn vơ.

Ước gì con lộ cứ dài thêm
Song song ta bước suốt ngày đêm
Dù chân dẫn lối về vô định,
Đầu nẻo chông gai đá gập ghềnh.

Ngồi đối diện em nơi quán ăn
Mà sao vẫn cảm thấy xa xăm
Lặng nghe em nói đường chim hát
Ngõ gập tiên nương chốn địa đàng.

... Rồi vẫn cùng em trở lối về,
Chút nắng tắt dần dạ tái tê
Em quay đầu lại tay măng vẫy
Tôi lặng nhìn theo, tim si mê!

Cuối thu 2000.

Mùa Thu
Palo Alto
California

Lăng
Khải Định

Hải Vân Quan / VN

Đông
Phong Nha
Quảng Bình /
VN

SÁU TÁM CẢM NGHĨ

Sáu tám thì đầu đã bảy mươi,
Việc say đầu có chuyện buồn lười,
Ngày ngày hai buổi đi về sở,
Tối tối đôi phen mộng mị người.
Chữ nghĩa thô sơ câu vẫn sáng
Văn thơ mộc mạc ý còn tươi.
Tuổi tuy sáu tám, thân chưa mệt,
Chân cứ vui đi miệng mỉm cười...

Githéa Aug. 23rd 2001

Bài họa:

Tuy rằng sáu tám tưởng đôi mươi,
Việc sở việc tư chẳng dám lười.
Vóc dáng trẻ trung đầy nhiệt huyết,
Cái nhìn thân thiện thấm tình người.
Nguồn thơ lai láng luôn mơ mộng,
Cảm xúc dạt dào mãi đắm tươi.
Cuộc sống vô thường dù biến động,
Thâm tâm thanh thản vẫn vui cười...

*Thúy Mai VT, Sept. 9th
2001.*

CÔ ĐƠN,

*Đầm cạn nước, bầu hải âu ngơ ngác,
Tâm tư chừ khô trống bãi chiều hoang.
Ngồi đây lắng nghe tiếng đế than van,
Hồn lạc lỏng bơ vơ nơi hư ảo.*

*Cảnh vật vây quanh chân chân giả giả,
Qua cái nhìn như có có, không không
Tự thấy mình đôi lúc quá cuồng ngông,
Tìm thực thể trong vô minh vô thức !*

*Khoảng cách, thời gian, con người bất lực,
Ngay cả tôi, chưa nhận thức ra tôi !
Trong u minh hằng vọng động nổi trôi,
Càng cảm thấy mình quá ư đơn độc !*

*Cát bụi tình cầu xoay tròn cơn lốc,
Đến từ đâu rồi sẽ lạc về đâu.
Tôi là ai, đơn sơ chỉ một câu
Vẫn mãi mãi không tìm ra lời giải !*

*Chung quanh tôi vạn vật như trống trải,
Hồn cô đơn chìm xuống đáy suy tư.
Màu sương chiều buồn, ảo ảo hư hư
Đưa ngẫu cảnh vào vô chung vô thủy.*

Santa Clara, April 2002

THOÁNG MƠ 9

*Trời sáng đẹp như mắt ai tình tú,
Nắng thủy tinh lấp lánh hạt sương mai,
Rặng núi xa như vẽ cảnh Bồng Lai,
Ưởng Lưu Nguyễn, tôi im chờ tiên giáng...*

*Đông còn lạnh, lạc bay vài xuân tú,
Tôi miên mang trong khúc hát loài chim.
Nghe tâm tư mộng mị lặng đi tìm
Một mơ thoáng trong địa đàng vô thức.*

*Tóc gió còn bay cho tim ta rạo rức,
Nắng mai này có sưởi ấm Người không !
Tôi ngồi đây giữa trời đất mênh mông
Trong giá lạnh lòng quên quên nhớ nhớ...*

January 2002.

EM VÀ THU

*Anh ngồi lá rơi quanh,
Trong hơi thu hiên lành
Mà lòng bao nỗi nhớ,
Nhìn mây đan trời xanh.*

*Hỡi người Em thơ ngây
Tóc ngắn, má hây hây
Có thấy chăng màu lá
Nhuộm vàng trên ngọn cây!*

*Cali thu đẹp lắm,
Em ơi hãy lặng nhìn
Lá vàng đang bay lượn
Như trăm ngàn cánh chim.*

*Trên kia đàn hải âu
Cánh giăng điểm nét sâu
Lặng bay tìm nắng ấm
Về phương trời xa đâu*

*Em ơi thu trở lạnh,
Lại đây ngồi bên anh
Đủ muôn màng năm tháng,
Thân Em chờ mong manh!*

*Phiến đá màu rêu rong
Thời gian xám chờ mong,
Sương thu buồn nhè nhẹ
Mây xa lặng vào hồn*

Thu 2002.

THOÁNG MƠ 10

*Nắng trưa hè sao nghe lòng chợt mát,
Cây thêm xanh, hoa nở rộ bên đường
Mây bạc lững lờ che trắng tờ vương,
Như một thoáng mơ hồng về vô thức.*

*Tóc ngắn vẫn bay cho tình rạo rức,
Màu xanh 'gin' gói trọn tấm thân ngà,
Em bước đi trong gió nhẹ vờn qua,
Tôi lặng đứng như đón chờ tiên nữ...*

*Em đến rồi đi , để mình tự lự,
Làn hương quen gọi lại tuổi mơ xưa,
Phút chốc ngỡ ngàng vừa đón đã đưa,
Chỉ còn lại chút cuồng ngông lãng đãng...!*

June 2000

SAPA

Con tàu chiều lắc lư
Đưa tôi về Hà Nội,
Mây xa đê núi lạnh
Nghe lòng nặng riêng tư

Trên đường rời Lào Cay
Trời lát phát mưa bay
Nước lã trên khung kính
Như lệ trời rút ray

Bánh xe lăn đếm nhịp
Con đường sắt xát xa
Chạy tìm về dĩ vãng
Bên rừng tre Sa Pa...

... Suối mơ bên rừng mộng
Róc rách chảy quanh đồi
Nụ cười ai chín ngọt
Vẽ thêm hồng nét môi.

Bước chân người nhè nhẹ
Trên đường đi quanh co
Hoa nằm chen khe đá
Theo người tôi ngây ngô.

Những thảo gia dùn khói
Bên lưng đồi lung linh
Ảo huyền vài sơn nữ
Trong sương mai nguyên trinh...

Bỗng còi tàu rúc vang
Qua nhịp xe miên man
Chúc tôi về thực tại
Một chút buồn thoáng ngang...

Hà Nội, March 5th 2002

LÀ THU CHO EM.

Mê bầu vài chiếc lá
Giải về người Em yêu
Để Em quên nắng hạ,
Để Em che mưa chiều.

Những màu lá đỏ vàng
Mời mọc đón Thu sang,
Mây buồn giăng lãng dăng,
Màu trời xanh miên man

Cali Thu chín đỏ
Như môi Ai ngọt ngào
Hơi Thu như quyến rũ
Lòng bỗng thấy nao nao!

Thu Saigon nắng cháy
Rồi lại mưa dầm dề,
Em mong làm chiếc lá
Lối mòn trái lê thê,

Một ước mơ nho nhỏ,
Em thầm lặng bước đi
Tìm ý Thu vàng vơ
Trong lá từ Cali,

November 9th 2002

TIẾC HOA

*Giọng hát pha lê đục nét sâu,
Mà sao người đã bỏ về đâu!
Hoa chừ cánh rã, hương buồn thoảng,
Mộng đã giấc vùi đất lạnh sâu.
Tiếc Ngọc, người yên về chín suối,
Thương Lan, ta bỗng nhớ hai câu:
"Giai nhân tự cổ như danh tướng,
Bất hứa nhân gian kiến bạc đầu!"*

May 2001.

NGỌC LAN

Tiếng ca người cất lên
Như từ Thiên Đình ngọc vàng khua chạm.
Ta lắng nghe, tâm tư chừ lãng đãng
Bỗng tiếc thương dâng tựa hải triều đêm...
Ta không oán trời,
Xin thấp hương lòng tiễn người tài sắc...
Trong đêm vắng không, sao trời lác đác,
Mình tóc xanh chưa xám nhuộm sự đời.
Ai là giai nhân, ai là danh tướng,
Dừng để thế nhân thấy trắng tóc mai! (*)
Giong hát pha lê, vóc dáng trang đài
Kết thần tượng cho bao người vương vấn.
Hãy vui mà đi dù chưa trọn ước,
Kiếp tầm tã vương bận mãi làm chi.
Ngọc Lan người ơi, ta biết nói thêm gì
Hãy yên ngủ tìm quên đời biển khổ...!
Hè 2001.

(*) Ý lấy từ câu:
Giai nhân tự kỷ như danh tướng
Vất hứa nhân gian kiến bạc đầu. . .

CHO LÀN ĐI HUẾ

Tôi lại về Huế,
Xíc trăm năm mộng ảo
Gánh nhớ thương mờ đọng bụi thời gian.
Tôi đã về đây, tìm thăm quê cũ
Bên dòng sông nghe sóng vỗ bờ ca.
Mái hoàng cung, lẫm miếu vẫn nguy nga
Đấu tích cũ thì gan cùng tuế nguyệt.
Nhớ ngày xưa xưa,
Cánh đồng non thoảng thơm mùi lúa sữa,
Lũy tre xanh kéo kết gió sang mùa,
Tiếng cuc ban trưa, tiếng gà gáy sáng,
Giọng ru con ời ời lạnh chiều mưa
Ơi tuổi ấu thơ, bức tranh muôn sắc
Điểm phượng hồng những buổi học cuối niên
Những trang lưu bút, những chuyện thần tiên
Cùng mây bạc giăng trời xanh thắm hạ.
Những lúc tan trường giọng ai cười ròn rã
Tà áo bay trắng xóa dưới hàng me,
Mái tóc thề vành nón lá nghiêng che
Cho mộng ước giăng tràn đôi mắt ngọc
Huế tuổi học trò chừ hoang cả mọc.
Nắng vàng xưa tắt lịm tự năm nào,
Nhưng biết vì sao lòng mãi xôn xao
Cứ mỗi lúc nghe ai mềm giọng Huế!
Rồi tôi lại rời Huế,
Đành trang chừ nén chặt nét kiêu sa
Một cái gì như biển sóng tràn qua
Trên vầng trán, suy tư cài dĩ vãng.

Githéa, April 2002.

THOÀNG MÂY 2

Chiếc ghế gỗ sao quá ư quen thuộc,
Tôi lại ngồi đây đối thoại với tâm tư.
Quá khứ như thuyền lạc sóng lắc lư
Đem tôi lại góc nước trời xưa lạ...

Như một đóa hoa nơi vùng sơn dã
Em kiều sa nét liễu quá đơn sơ.
Mắt đắm chiêu cho mi uốn hững hờ
Nặng vàng trán suy tư hằn nét sống.

Tóc quá còn xanh, tuổi trời mơ mộng
Sao vội vàng khép kín giấc mơ xuân!
Trên dấu chân đi nở mỗi đóa hồng
Đưa dáng ngọc vào địa đàng muôn sắc...

... Thục tại quay về, tiếng nghe oang oác,
Đàn vệt trời rải cánh lướt ngang qua...
Tôi vẫn ngồi đây, tim đập giao thoa
Cùng tiếng nhạc nơi tận cùng vũ trụ.

Nhìn trời mờ sương ta càng đơn lạnh
Nhớ dáng ai tóc ngắn gió xuân cài,
Tôi bỗng thoáng mơ một đôi cánh rộng
Bay về tìm chút nắng ấm hôm xưa ...

April 6th 2002

THOÁNG MÂY 3

*Có giải mây chờ giăng qua biển đợi
Đẫn kẻ độc hành trở ngược thời gian.
Chân bước đều nhưng tâm cứ miên man,
Trú lạng lẽ giấc miên du chưa dứt...*

*Còn có chi trong bãi hoang vô thức,
Một nụ cười bỗng chợt nhớ chợt quên.
Vài tiếng thở buồn nhẹ nhẹ không tên
Về len lén cài mềm bờ tóc ngắn...*

*Chiều lá công viên lăn trên lối vắng,
Xuân đã sang sao gió lạnh vẫn còn
Nắng nhạt dần trên thảm cỏ xanh non
Núi tiềm thức quay về mây biển nhớ*

*Tôi vẫn một mình, hồn chừ bỏ ngõ,
Mong cố nhân, mà nào đã cố nhân!
Lại một thoáng mơ heo hút lằng lằng
Như men rượu ngập ngừng trong hơi thở...*

Santa Clara, April 2002

UỐNG TRÀ BUỔI MAI

Xương: Tư Nguyên/San Jose 12-01-2002.

*Cái thú từ lâu uống buổi mai
Trà Nam ấm đậm thoảng hương lành.
Nhâm nhi vị ngọt từ từ thấm,
Thưởng thức mùi thơm phảng phất lai.
Đọc sách trầm tư quang tiết nghĩa,
Làm thơ học hỏi chí anh tài.
Tuổi già tri túc trong an lạc,
Tật xấu xưa rày gắng sửa sai.*

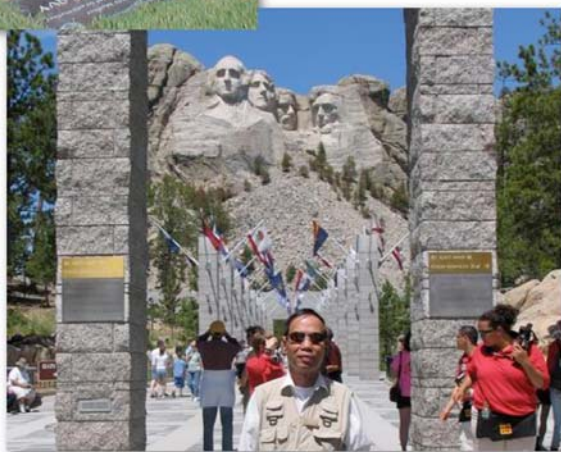
Họa : Githéa , January 2002.

*Một tách trà ngon mỗi buổi mai,
Khen ai khéo ướp vị hoa lành.
Lâng lâng tưởng giấc khuya còn đọng,
Lãng đãng nghe hương sớm vãng lai.
Mặc khách mơ ngâm câu thế sự,
Tao nhân lộng phóng bút đưa tài.
Chung trà ban sáng ôi tao nhã,
Cái thú phong lưu quả chẳng sai.*

Chăm Mộ Mẹ

RUSHMORE /
S. Dakota

MÀI TÓC GIÀ

Xương

Mượt mà óng ả đẹp làm sao!
Mái tóc thiên nhiên biến lúc nào?
Đạn sáng làn mây bay lả lướt,
Sắc màu tia mắt cảm xông xao.
Thời trang hấp dẫn người ham muốn,
Mỹ phẩm say mê khách má đào.
Hóa chất ngày mai gây hậu hoạn,
Dở cười dở khóc oán trời cao.
Tư Nguyễn.

Họa:

Tóc thật hay hư cũng chẳng sao,
Tóc quăn tóc thẳng có chi nào.
Mê tâm vội chấp nên thêm khát,
Tỉnh trí mà nhìn chẳng xốn xao.
Vẻ đẹp, đã làm thân liễu yếu,
Muốn xinh, chót lọt kiếp ba đào!
Ông anh đừng trách chi cho tôi,
Đánh khẽ, đừng đưa tay quá cao.
Santa Clara, 05-02-2002

NGÀY LỄ MẸ 2002

Tiếng hát ờ ời, trưa buồn rười rượi,
Ngồi ru con ai biết mẹ nghĩ gì !
Kéo kết nôi đưa, mẹ nhìn con ngủ,
Lòng hân hoan quên hết mọi sầu bi.

Tim muốn đứng, khi nhìn con chập chững,
Những bước đầu hình ảnh một thiên thần,
Lao vào mẹ, chân đi chưa muốn vững.
Mẹ ôm con như nâng trứng húng hoa

Thủa ấy, quá thơ nào tôi có nhớ
Từ khi nào mẹ lăm lũi ra đi.
Nghịch cảnh, thân phận, lối lẽ phong kiến,
Cảnh đoạn trường, nuốt lệ phân ly.

Chị kể lại lúc tôi chưa tròn tuổi,
Người vú nuôi cho tôi bú từ đây.
Tôi sống cùng anh chị em dì mẫu
Và bà tôi, qua ngày tháng thơ ngây.

Thiếu tình thương, thiếu bàn tay che chở,
Da thịt bao lần rách dưới ngọn roi.
Khắc bạc, vô tình, bà tôi mắng quở,
Đau ngoài da không bằng tủi đơn cô,

Chinh chiến tràn về, cuộc đời xáo đảo,
Tôi bơ vơ, chới bỏ cả tương lai
May lại được mẹ tìm cách giúp đỡ
Cho tôi vui tự tạo lấy ngày mai

Mẹ ơi, ngày xưa bông hồng cài áo
Hãnh diện, an tâm, vì biết mẹ đang còn.
Nhưng nay bạc màu, cánh hoa đã trắng,
Ý thức nay mẹ đã thực là con!

Ngày Lễ Mẹ' chẳng được về thăm mộ
Đá rứt ray, hàng lệ dấu quanh tròn.
Từ khi biết khôn, vẫn hằng nhớ Mẹ,
Còn có ai thay chỗ Mẹ trong lòng.

Mother Day 2002

CỔ HƯƠNG.

Thăm thẳm trời xanh biếc,
Lông lộng nắng lụa vàng,
Bên sông hàng phượng đỏ,
Mơ màng đợi mây sang.

Vành nón lá trướng gà,
Tà áo trắng kiêu sa,
Thân Em mong manh quá,
Đi đến tường thướt tha.

Cầu dài mười hai nhịp,
Nằm vắt như ngủ say,
Chờ đôi chân quốc mộc
Bước đi về ngày ngày.

Nghiêng nón Em e lệ
Che đôi mắt nhung mờ,
Hai đồng tiền mộng mị,
Cho tôi mãi đợi chờ. ...

*Ôi nhớ ôi là nhớ
Những chuyện tình xa xưa,
Tiếng ve trưa vào hạ,
Giọng ru chiều đang đưa.*

*Đôi chân chừ lãng tử,
Vài trông về cố hương,
Bỗng nghe lòng se thắt
Trăm nghìn sợi nhớ thương!*

Vào hạ 2003.

ĐƯỜNG XƯA.

*Già trở lão xao chuyển nhạc buồn,
Lưng trời mây trắng sợi ngang buồn.
Thương ai tóc dật giăng chiều nắng,
Yêu khoe mắt đưa gọi cảm nguồn.
Áo lá võ vàng, thu chậm bước,
Hèa may hiu hắt, hạ sầu vương.
Ngày nào song bước chiều hoang đại,
Nỗi cũ đường xưa lưu mến thương.. !*

Sơ Thu 2002

SINH NHẬT 71

Xướng: *Thúy Mai, San José, 17-4-2003.*

*Đầy một năm qua giữa cõi đời,
Chẳng trâm, tĩnh động mãi không thôi.
Vui khi nghĩ đến muôn người khác,
Buồn lúc quay về chính cái tôi!
Cầu nguyện ngày đêm cho lứa trẻ,
Ước mơ suốt kiếp được chung đôi.
Thời gian đáp ứng toàn tâm ý,
Cảm tạ Trời cao đã đắp bồi.*

Họa: *Githéa, May 3-2003.*

*Tuổi tôi thất thập vẫn yêu đời,
Thi Họa Cầm Kỳ chẳng muốn thôi.
Đến sở, vui làm cùng các bạn,
Về nhà, thâm lặng chỉ mình tôi.
Mơ xưa nhìn lại, tìm quên lãng,
Mộng cũ quay về, lạc lứa đôi.
Đầy một nay Người thay cuộc sống,
Mong sao phúc hạnh mãi vun bồi.*

NGỖ NGÀNG

Chợt thấy hoa đào nở,
Mới hay mùa xuân sang,
Buồn quay đầu nhìn lại
Đàng sau trời bãi hoang.

Trong đêm dài vọng động,
Một cảm giác bàng hoàng.
Đường đời chìm biển lửa,
Đường tình đan trái ngang.

Tâm tư vài đóm sáng,
Tâm hồn chừ miên mang,
Tâm linh dường trống rỗng,
Tâm tình quá ngỗ ngang

Thời gian vẫn lặng lẽ
Đưa chân vào lang thang
Bao giờ tìm được bến
Cho tim thôi bẽ bàng!

March 2003.

CÓ HAY KHÔNG

*Thế giới hữu hình làm sao chẳng Có,
Tâm linh vô hình nhưng lại không Không,
Vì con người cứ mãi mãi cuồn cuộn
Đặt cái Có cái Không không đúng chỗ,*

*Vì thân thể, ta phải cần cái Có,
Để tiếp đi cho đến hết cuộc đời.
Ý thức bốn phân, ta đổ mồ hôi
Mong cuộc sống có một vài ý nghĩa.*

*Phải giữ chân tâm, đừng nhìn một phía,
Đừng nặng về cái Có hoặc điều Không.
Khi đã có, đừng cứ mong trông
Có thêm Có hay giữ hoài vô tận.*

*Vật chất là gì, Có Không chuyển vận,
Cả thiên hà không thoát lẽ diệt sinh.
Sá gì đâu một cõi nhỏ u minh
Cố gắng giữ những riêng tư phù phiếm.*

*Phải biết lẽ đời, Tri túc chi tiện,
Không tham lam nhưng hoài vọng điều hay.
Giúp tâm lòng đừng cứ mãi mê say
Trong biến động Vô thường không lối thoát.*

*Quên Có, quên Không, lối về An lạc. . .
Santa Clara, Oct 10th 2003.*

MƯA ĐÊM

*Tháng Năm sao trời còn mưa đêm,
Rả rích tiếng nước giọt bên thềm.
Buồn chừ vắng lạnh mênh mang quá,
Héo hút xa về gió rét rên..*

*Nằm đây tâm mãi để về đâu!
Mưa đêm gió lạnh đục lòng sâu.
Em người nơi ấy nhìn sao thấy!
Chỉ có mây trời nơi thâm sâu.*

*Cửa kính giọt buồn mưa nhẹ lăn
Như Ai đôi mắt lệ tràn giăng.
Cho tôi kín ngập sâu nhưng nhớ,
Uớt lạnh hồn chừ riêng cách ngăn.*

*Tháng Năm sao trời còn mưa đêm!
Vẫn còn gió lạnh rít bên thềm,
Canh khuya rét mướt lòng băng giá,
Một thoáng buồn vu vơ không tên..*

May 4, 2003.

NỤ CƯỜI XUÂN

*Nhìn nụ hồng mồm cười
Bên cành mai xinh tươi,
Bỗng thấy mình sống lại
Trong tuổi đời đôi mươi. . .
Trời xanh mây lãng đãng
Nàng xuân hé môi cười.*

March 23rd 2003

MƯA CALI.

Mưa rì rào trên mái
Như mây sầu mung lung.
Phủ ướt hồn đơn lạnh
Trong đêm khuya, không ngừng.
Ôi nhớ ôi lá nhớ
Mưa Huế ngày xa xưa.
Mưa nhuộm mềm trắng mộng,
Mưa chán chường tâm tư.
Em xưa dài áo trắng,
Tóc thề sợi bay ngang,
Gió Tràng Tiền heo hút
Tạt mưa lạnh phủ phàng.
Ngày hai buổi lê thê
Trong mưa buồn tái tê,
Màu vôi tường tím đỏ
Đón đưa Em đi về.
Em nay lạc về đâu?
Cali chờ mưa Ngâu,
Mong quạ trời đem đá
Bắt nổi khúc Ngân cầu... !
Mưa vẫn không ngừng rơi,
Trong đêm buồn chơi vơi,
Em có nghe gió rét
Hồn ta chực tả tơi!!!

Santa Clara, Dec 10th 2003

XUÂN TỰ CẢM.

Bài xướng:

*Xuân về tô điểm sắc muôn hoa,
Xuân đến đem vui khắp mọi nhà.
Xuân giúp tâm người tan biến động,
Xuân mừng cảnh vật thắm hoan ca.
Xuân ban nhân thế niềm giao cảm,
Xuân giữ thiên lương ý thuận hòa.
Ai có du xuân xin hãy nhớ
Xuân hằng sáng đẹp ở trong ta.
Tu Nguyên, San José, Xuân
2003*

Bài họa:

*Xuân về cho dẫu có ngàn hoa,
Xuân chẳng vui chi đến mọi nhà.
Xuân tạo tâm tình thêm vọng động,
Xuân làm khúc hát nghẹn lời ca.
Xuân đi chẳng thấy câu thương tiếc,
Xuân đến càng thêm khóe lệ nhòa.
Ai đón xuân vui mong vạn hạnh,
Xuân đường vô vị với lòng ta!!!
Sơ Niên Quý Mùi.*

GIỌT BUỒN 2

*Em đến rồi lại đi,
Gót hồng thấp thoáng nắng
Đẩy ta vào mộng ảo
Một cuộc tình mê si.*

*Chút nắng chiều dần tắt,
Dấu chân Em dần tan.
Con đường buồn nằm lặng
Núi bánh xe thời gian.*

*Em đến rồi Em đi,
Không gian còn lại gì,
Trống vắng sau từng bước...
Giọt buồn lan khoé mi!*

Santa Clara, Dec 10th 2003.

XUA XA 1

Người nằm đó mà hỏi lòng còn có nhớ
Những ân tình xưa ta đã lặn trao nhau?
Sóng trắng Đại dương vỗ bờ đá rạt rào
Đưa xúc cảm vào biển xanh vàng mộng寐.

Môi hồng ấy nay đã nhạt màu bệnh hoạn
Đôi mi chừ im khép kín chuyện trần gian.
Có lẽ giờ đây Người mới thấy nhân an,
Không suy nghĩ ban chen nơi chợ đời đen bạc.

Ngày xưa khi bên nhau Người thường hay nói:
'Sao chúng ta không sớm gặp tự ban đầu
Cho tình mình không phải đợi cơn mưa Ngâu,
Trong vòng tay mà cứ ngỡ còn xa cách'.

Ngủ đi Người ơi đừng giận hồn oán trách.
Đến rồi lại đi như có có không không,
Chốn thi phi đầy thù hận với cuồng ngông,
Cải trần tục bản dơ, thôi đừng thêm luyến tiếc!

March 31st 2003.

ĐẦU THU

Sáng dậy ra sau vườn,
Sương khuya còn ướt lối,
Nghe gió lùa lành lạnh
Bỗng nghe sầu thu vương.

Năm nay thu đến chậm,
Lá chưa hẳn đổi màu,
Đêm qua trời vẫn ấm,
Tiết thời thay quá mau.

Những bông hồng ngày trước
Ngơ ngác nép vào nhau
Như chờ nắng cuối hạ
Sưởi ấm hơi thu đầu.

Thu tới bỗng ngại ngùng
Trong ký ức mung lung
Những lá buồn rơi rụng
Ôi vàng sợi nhớ nhung.

October 2003.

KHỔ, VUI

(Phỏng theo bài Đại Khôn của Trần Tế Xuyên)

Xương:

Thắc mắc làm chi chuyện khổ, vui,
Biết ai thật khổ, biết ai vui?
Vui tìm dục vọng là vui khổ,
Khổ hướng tâm linh ấy khổ vui.
Vui lụy công danh, vui hóa khổ,
Khổ xa quyền lực, khổ thành vui.
Khổ vui thế tục đều hư ảo,
Ngô tánh đâu còn thấy khổ vui.
Tư Nguyên, San José, 24-10-2003

Họa:

Than ngắn thở dài Khổ với Vui,
Cái gì bảo khổ, cái gì vui?
Mặt buồn, mắt lệ, chưa là khổ,
Miệng nở, môi cười, chẳng phải vui.
Tàng ẩn trong Vui lòng cái Khổ,
Chìm sâu đáy Khổ hiện niềm Vui.
“Cái ta” mãi giữ sao không khổ?
Buông bỏ, bình tâm, khổ hóa vui.
Githéa, Santa Clara, 27-10-2003

SƠ NGỘ 1

Nhớ câu nói người xưa
'Đồng thanh tắc tương ứng'
Tuy rằng chưa gặp mặt
Thơ đã muốn hòa đưa.

Không phải là văn nhân,
Cũng chẳng là thi sĩ,
Tôi chỉ ghi xuống giấy
Những gì thoát từ tâm.

Bỗng được hai bài họa
Từ Anh Tiên, Chị Liên,
Biết nói sao tả trọn
Nỗi niềm hạnh ngộ duyên.
Thôi từ đây xin được
Đang tay đón Bạn hiền.

Santa Clara, Dec. 1st 2003.

GIÓ SƯƠNG

Tóc đã phai màu với gió sương,
Hỏi sao Người đến với yêu đương,
Bỗng dưng gặp gỡ rồi xa cách,
Cho mãi lòng ta cứ vấn vương.. .

Cali chiều mưa trong đơn cô,
Nhớ Ai mong hóa lá thu khô,
Mặc cho số mệnh theo giòng nước
Dù chẳng mơ chi mộng hải hồ.

Bắt đầu làm thơ khi có tôi,
Thơ Em ý nhẹ tựa tờ trời
Kéo tôi ngơ ngác vào đất lạ
Chỉ có riêng ta và Em thôi.

Tóc đã phai màu với gió sương,
Thân còn bận bịu chỗ vô thường.
Tình Em như giải mây chiều tím
Kéo muộn chân trời giăng nhớ thương.. .

May 2003.

THOÁNG MƠ 11

Tôi vẫn mong Em đến,
Như trời xanh mong mây,
Tôi vẫn chờ Em lại
Như đêm lạnh chờ ngày.
Biết Em đến rồi đi,
Cơn chim trời mấy khi
Cánh dừng nơi hoang dại,
Bụi sương chiều ướt mi...
Nhưng tôi vẫn khát khao,
Như Em những hôm nào
Đã đến trong hà hẹn,
Một thoáng vui chiêm bao.
Hoàng hôn kẻ độc hành
Cơn đường gầy vắng tanh,
Gió lạc về lành lạnh,
Cỏ cây màu vàng xanh
Mặt trời chiều tím đỏ,
Giải mây chiều choàng ngang,
Em người xa vời vợi,
Nhớ thương chờ muôn màng.
Tôi vẫn nán chờ đây
Đào xác tiếng cỏ cây,
Ngày lặn qua đầu núi,
Chân về buồn chất xây.

May 2003.

MỪNG SINH NHẬT 70 GITHÉA

Xương:

Bảy chục năm rồi bạn quý ơi!
Chúc Hy sinh nhật thật vui tươi.
Chuyện hay thu nhận làm quà tặng,
Y đẹp trao nhau để nhớ đời.
Lại lắng lời thơ luôn thoải mái,
Chan hòa điệu nhạc vẫn đầy vui.
Quên đi phiền não, thôi vương vấn,
Phấn chấn hiên ngang giữa đất trời.
Thúy Mai, San Jose, 16-8-2003

Họa:

Cần Khôn đóng mở, bạn hiền ơi,
Bảy chục lần rồi thấy khó tươi.
Tính lại mấy phen từng nhập cuộc,
Nhắm xem bao bạn đã tranh đời.
Không thời thừa ấy công danh hão,
Bất chí ngày xưa ước mộng vui.
Tuổi tác nghe chừng e đã muộn,
Nhưng tay còn muốn chạc mây trời.
Githéa, Santa Clara, 19-8-2003

VIẾNG CHÙA

Núi biển bất phân, sương mai lãng đãng,
Mái Kim Sơn treo lơ lửng trên không.
Chân bước đi tường lạc cõi non bằng,
Thân trần tục ngõ ngang theo tiếng mõ.

Tâm chưa tịnh, bụi trần chưa sạch bỏ,
Mộng chưa tròn vương vấn chốn trần ai,
Nghệp chương còn nhiều đề nặng đôi vai,
Quay đầu lại cố mơ tìm bến giác.

Hồi chuông ngân vang, trầm hương thơm ngát,
Trên Phật đài trầm lặng Dáng Từ Vĩ.
Lòng lữ khách như quên hết sân si,
Tư hướng thượng mong thoát vòng tục lụy,

Cửa Thanh Tịnh, đâu là chung là thủy,
Cảnh vô thường nhìn có có không không,
Đầu u mê bên Biển Đạo mênh mông,
Ngày Phật Đản, tâm nguyện tìm Chánh
Pháp.

Mùa Phật Đản 2003.

SƠ NGÔ 2

*Bỗng nhận hai bài họa gửi sang,
Giọt Vuồn' mà lại được cưu mang!
Phong 'dinh, tiên' phóng cây ngân bút,
Diệp thủy, 'sen như' nét ngọc vàng.
Tiếng nhạc Bá Nha chờ bạn Tử,
Câu thơ Lý Bạch đợi nàng Nga.
Thơ tôi tuy chẳng ra gì cả,
Xin tạm sơ giao gọi chút quà.*

Santa Clara, Dec. 1st 2003.

THU TRƯỚC

Em mong làm chiếc lá
Khô lững rơi bên đường
Để mặc cho mưa gió
Đưa đẩy vào Đại Dương.

Nay lại mùa lá rụng,
Một năm trôi qua nhanh.
Lá rơi vàng thương nhớ,
Uớc mơ chừ mong manh.

Lá mê-bồ năm trước
Thương ép gửi về Em,
Năm nay lá vẫn thế,
Cô đỏ nét thu mềm.

Em còn xa xôi quá
Tôi vẫn ngồi nơi đây
Kếp lá khô làm lịch
Đếm từng tháng từng ngày.

Ngưu Chúc hai bờ cách
Nhưng đã có Ngân Kiều
Qua ải sao không thấy
Thu về ta cô liêu. . .

Sơ Thu 2003.

XUA XA 2

*Trong mộ lạnh thân tì nay yên nghỉ,
Hồn thong dong Người về chốn u minh.
Đừng trách chi những kẻ đã vô tình
Dem chôn chặt xưa xa vào quên lãng.*

*Nắng lạnh chiều nay mây trôi lãng đãng,
Cỏ xanh chưa che kín mộ phần Người.
Những tràng hoa nằm cạnh gốc còn tươi
Đang cố giữ chút hương tàn héo úa.*

*Người có nhớ chăng ngày xưa là lựa,
Trong xiêm y trang trọng một nữ hoàng,
Cho tôi những đêm dạ vũ hoang mang,
Như bước lạc vào Địa Đàng không tưởng. . .*

*Rồi những ước mơ bay theo đàn bướm
Biển sóng dập chùng đánh nát tâm tư.
Kỷ niệm xưa chừ ảo ảo hư hư,
Gió vẫn lạnh, Nghĩa trang chiều vội xuống. . .*

April 26th 2003.

ĐÊM NOEL 2003

*Giáng sinh năm nay, Em đi về với Mẹ,
Như cánh chim non trở lại tổ xưa xa,
Dưới cánh Mẹ hiền, dù gió rét mưa sa,
Em vẫn thấy ấm trong tình thiêng mẫu tử,*

*Tôi còn ở đây, một lãng nhân xa xứ
Ngồi im đếm từng chiếc lá cuối thu bay,
Hồn vẫn vơ chùi lạc lõng trong rúc rây
Nghe tiếng lạnh chuông lễ đêm vang vọng lại.*

*Những phút vui qua mau, sầu còn đọng lại,
Mây nhớ thương giăng kín lạnh trời đêm.
Em vẫn quá xa, heo hút đêm Noel,
Mưa rơi thấm ướt mềm đôi chân lữ thứ.*

December 25, 2003.

THOÁNG HỒNG 3

Sương mai còn lóng lánh
Đọng trên cánh hoa Hồng,
Trong xanh tia nắng ấm
Đieu hiền sáng mùa đông.

Hoa Hồng hay là Em
Cánh không ướp hương men
Sao bỗng ta cảm thấy
Tâm tư đang say mê.

Em chẳng phải là hoa,
Sao môi hồng thắm ngọt,
Đa ngà thơm trắng xóa
Khiến tim ta mù lòa!

Phải chăng Em, hiện thân
Chữ nghĩa tình ái ân,
Tình cầu xa lạ
Bay giáng xuống cõi trần... ?

Mùa đông hoa vẫn nở
Thắp sáng Thoáng Hồng mơ,
Như lời ai hò hẹn
Đầu một kiếp đợi chờ!

Santa Clara, Dec, 10th, 2003.

CÓ VÀ KHÔNG 1

(Nhân đọc bài 'Có và Không' của anh Tư Nguyên)

*Con người tranh cãi Có cùng Không.
Biết Có hay Không chỉ tại lòng.
Mắt thấy, tay sờ, hay biết Có,
Lòng mơ, dạ ước, cảm là Không.
Chuyện đời thấy Có đâu buông thả,
Nhân thế nghe Không chẳng bế bồng.
Có có, Không không, sao chẳng nghĩ
Hai tay buông thẳng, Có như Không.
August 17th 2003.*

CÓ VÀ KHÔNG 2

*Có không Diệu Nghĩa thật thâm sâu.
Thấy có nhưng nhìn chẳng biết đầu.
Ảo tưởng, xem hình mơ hiện thực,
Mê tâm, trông bóng tưởng sắc màu.
Từ Không đến Có, đâu chung thủy,
Bỗng có rồi không, quá nhiệm mầu.
Vũ trụ khai sinh, không lại có,
Vô thường sao thoát, biến thành đầu!
August 18th 2003.*

CHÚC CÁC CON CHÁU.

*Đầu năm Ba chúc cháu cùng con
Ước nguyện, công tư, lưỡng vẹn toàn.
Cầm-Hiển, hai con, luôn khoẻ mạnh,
Cánh-Đào, ba đứa, mãi tươi ngoan,
Một thân, Mỹ-Uyển, vui kinh sách,
Hai cháu, Hà-Lang, gặp vận hồng.
Năm tới, nhà nhà, trong phúc hạnh
Góp tay giúp đỡ mọi người hơn!*

Xuân 2004

CẢM NỖI SỪNG SỜ

(Riêng tặng Anh Chi Đình Tiên và Thủy Tiên)

Khăn tang choàng ngang trán
Vọng hồn Cha xa xôi.
Núi sông chừ cách trở,
Thân tha hương nổi trôi.

Đầu biết câu Sinh ký
Vẫn đau dù Tử qui!
Đáng sinh thành dưỡng dục
Nay đã thực cách ly...

... Có gì là vĩnh cửu
Trong Vô Thường đổi thay.
Cả trời đất, vũ trụ
Sẽ tan đi một ngày.

Đưa buồn vào làn gió,
Ném sầu vào biển khơi,
Qua đêm dài “Sờ Sững”
Rạng lên ánh mặt trời... !

Lập Xuân 2004.

VINH HỒ THAN THỞ ĐÀ LẠT

Xướng: Tôn Nữ Liên Huệ
Ai thở, ai than rứa hồi hồ?
Tơ duyên đã lỗi, khó bồi tô.
Nửa vành ân ái trắng lơ lửng,
Một mảnh tình riêng, sóng nhấp nhô.
Mắt nước lao xao mây khói tỏa,
Chân trời bảng lảng gió mưa xô.
Nón thề xuôi hẹn chờ vơ mãi,
Nhắn khách đa tình chớ vướng vô.

Họa: Githéa, November 14th 2004.
Than Thở sao tên lại đặt hồ,
Cho màu non nước nét buồn tô.
Bờ xa chấm phá thông chìm nổi,
Đường đất gấp ghềnh, đá ẩn nhô.
Lãng đảng sương mai, cây lặng tằm.
Rung rinh sóng lạnh, gió chiều xô.
Nghe đâu như tiếng ai than thở
Cho những cuộc tình xưa thoáng vô...

LỄ VALENTINE 2004

*Hương: Thúy Mai, San José, 01-02-04
Valentine tiếng gọi thân thương,
Khiến khách đa tình thấy vấn vương.
Thế giới hòa đồng vì quý mến,
Gia đình hạnh phúc bởi an khương.
Lòng người giao cảm, sông lời nói,
Bằng hữu sắt son, sáng tấm gương.
Chinh chiến thâm hồi còn hủy diệt,
Tân niên hoan lạc, mộng bình thường.*

*Họa: Cithéa, February 4th 2004.
Bơ vơ lạc lõng chợ tình thương
Trốn mãi sao đời cứ trái vương!
Thấy bóng tường trắng, đường họ Lý,
Buông câu chờ mộng, tựa chàng Khương.
Ôm mây chỉ vẫn mơ hồ hải,
Đón gió hồn còn đợi phấn gương...
Ngày lễ Thánh Yêu chờ lại đến
Mong tim đón nhận chút an thường!*

GIÓ XÀM 1

*Gió nhẹ nhẹ, xám màu sương buốt sáng,
Hồn hiu hiu vào tiềm thức vu vơ,
Vài con cò im lặng đang mộng mơ,
Những chấm trắng điểm tình, tranh thủy mặc...*

*Tôi dừng chân, bãi cỏ vàng xơ xác,
Đường xa xa mờ ảo bóng xe qua,
Hàng cây phong trầm lặng nét chu sa
Như chờ đợi tay ai truyền chút ấm.*

*Mặt trời lạnh , miên du chưa trọn giấc
Đế màn mây như e thẹn nhìn tôi,
Một người khùng đang nhặt lá thu rơi,
Đem đốt sưởi không gian tìm tháng hạ...*

*Những cánh vạc lưng trời, sao vội vã
Khẽ gọi đàn, bay trốn lạnh hơi thu.
Đạp lá vàng, có một kẻ khờ ngu
Vờn trở lại thời gian tìm nắng cũ...*

Mùa lá vàng 2001.

SÁNG MÙ SƯƠNG

Sáng nay trời mù sương,
Xe lăn bánh trên đường,
Mà tưởng mình lạc bước,
Vào một nơi lạ thường.

Những điểm màu ảo ảo
Ấn hiện mặt mờ xa
Như muôn sao lấp lánh
Sau màn mây thướt tha.

Sương vẫn dày che xám,
Bỗng thấy mình cô đơn,
Xe đã ngừng trước sở
Mà tâm cứ bay vờn.

Những ngọn lá vàng ứa
Uớt nằm tràn lối đi,
Ngơ ngác nhìn tấm áo
Đen dấu thời gian ghi.

Thế là thu đã tàn,
Thầm lặng bước đông sang,
Em xa chừ có lạnh?
Tôi, vết sầu nhẹ loang...!

December 2004

MÙA THÁNG BẢY

Tháng bảy sao trời chưa mưa Ngâu,
Chàng Ngưu đành cày đợi Ngân cầu,
Tình hà sáng lạnh giăng thương nhớ,
Nàng Chức mãi chờ suốt canh thâu.

Em cũng hẹn tôi vào tháng Bảy,
Từ Đông vời vợi tới vùng Tây,
Mang theo chút nắng ngày xưa ấy
Đến sưởi hồn tôi nhớ phủ vây.

Tôi vẫn chờ Em như mọi lần,
Vẫn lòng hồi hộp, dạ băng khuâng,
Vẫn tim quên đập khi nhìn thấy
Em dáng lung linh tựa nữ thần.

Tháng Bảy qua rồi trời không mưa,
Đợi mong biết nói mấy cho vừa.
Thư Em khát lại câu hò hẹn,
Lại đợi, lại chờ, có khổ chưa!

Lần trước mùa thu Em ghé thăm,
Thời gian mới chốc đã gần năm!
Cây phong lá đỏ tôi còn ép
Để nhớ màu môi Ai xa xăm... !

Tháng Bảy 2004.

GIAO THỪA GIÁP THÂN

Tết từng bước lại đến,
Đêm ngày rồi trôi qua.
Trán nhả đầy tuế nguyệt,
Tóc phong trần điểm hoa.

Tết chân dừng trước ngõ
Mà Xuân còn mãi đâu?
Mai, Đào như chậm nở
Quên ước hẹn ban đầu.

Xuân lạt dần vương vấn
Giao Thừa, mốc thời gian,
Một chu kỳ ngắn ngủi
Ba trăm sáu lăm ngày.

Tôi không mong Xuân lại,
Không buồn nhìn Xuân phai.
Xuân lòng tôi hoang dại
Thuở đất trời sơ khai.

Chỉ còn một thoáng hồng
Trong đầu óc trống không
Mơ nuôi Xuân mộng ảo
Nếp sâu tận đáy hồn...

Đêm Giao Thừa Giáp Thân, 2004.

THOÀNG HỒNG 4

Sánh hoa, hoa thua sắc,
Sơ mây, mây kém hồng,
Vĩ trắng, trắng còn khuyết,
Hỏi trời, trời chẳng thông!

Ngẩng nhìn vũ trụ mênh mông,
Mất Em choáng hết mấy vòng càn khôn.
Tôi như một kẻ mất hồn,
Bên Em tưởng lạc cõi Bằng tích xưa.

Ngồi đây, mặt đối mặt,
Tóc ngắn buông lưa thưa.
Má môi hồng mộng mị,
Hàng mi cong nhẹ đưa...

Rượu chưa uống đã say sưa,
Say Em quên cả lối đưa Em về.
Em cho tôi thoáng đắm mê,
Dẫu chờ năm tháng ề chờ đợi mong...!

Trưa, Feb 2004

THOÁNG THU BUỒN

*Chiếc lá cuối cùng trên ngọn cây,
Thu đi cuốn trọn cả trời mây,
Lối chùi dày trải vàng nhưng nhớ
Cho bước xưa về chân vương vãi.*

*Một bóng chim thu trong chiều sương
Rạc rời đôi cánh vỡ tìm phương,
Rán mây chiều lạnh qua trời tím
Như muốn tô thêm vẻ chán chường.*

*Tôi chẳng mong thu, chẳng đợi chờ,
Mà sao mỗi độ lá vàng rơi,
Làm lòng bỗng thấy buồn vô cớ,
Như ánh mắt ai mộng lững lờ.*

*Thu đi, đông đến tiếp xuân về,
Ai có hay lòng tôi chán chê,
Lặng tìm chút nắng thừa hôm hạ
Sưởi ấm đáy hồn đang tái tê.*

*Chiếc lá cuối thu đã lìa cành,
Thân tro gầy quộc dáng mong manh
Ngác ngơ xào xạc lẫn trên cỏ...
... Một thoáng thu buồn trôi qua nhanh!*

Cuối thu 2004.

PHÚ SĨ SƠN

*Đến đây bước lãng tử
Tuyết vương dưới chân giày.
Phía trước núi Phú Sĩ,
Đáng hùng Sa-mô-rai.*

*Trời xanh xanh trong vắt,
Chóp núi lóa trắng ngàn
Như nón vành trắng xóa
Che đầu một dũng nhân.*

*Tôi đứng nhìn im lặng,
Môi chưa dính Sa-kê
Sao lòng như say khướt
Cảnh núi trời đê mê...!*

*Chân về đầu ngoảnh lại
Như muốn khắc vào hồn
Cả một trời tuyết trắng
Lặng nằm Phú Sĩ Sơn.*

Phú sĩ Sơn, 2004

TƯỜNG THẦY NHỚ BẠN

Kính thấp nén hương tỏ tấm lòng
Tưởng Thầy nhớ Bạn, chuỗi ngày son:
Làm bài, 'sa-rét', tay run rẩy,
Nộp bảng, nghe 'phua', mặt héo hon.
Cầm cò 'răng-đu' hoài chẳng tới,
Vở đầu 'ê-túýt' mãi không xong...
Biết bao kỷ niệm, từ xưa ấy
Đã mấy Người đi, mấy kẻ còn !!!

Đã mấy Người đi, mấy kẻ còn,
Trường xưa mái cũ, trái thu đông.
Cây 'tê' vàng vọt dày tâm sự,
Thước viết loanh quanh nặng bóng hồng.
Sửa mãi, 'Bạc-tý' sai 'ét-kít'
Cạo hoài, giấy vẽ thùng ngang hông...
Nhớ bao Thầy bạn ngày xa ấy
Mật nén hương lòng xin đốt xông!!!

Mùa Thu 2004.

NB: (Anh em KT chắc đã biết nhưng tôi cũng xin ghi chú ở trang tiếp cho những ai không là KT)

Sa-rét: Charrette, chữ này bắt nguồn từ trường Ecole des Beaux Arts của Pháp. Cứ mỗi khi góp bài 'Chef Cochon', người sinh viên trưởng trường, sẽ đẩy cái xe (charrette) đi lấy bài những ai nộp trễ.

Phua: Four, có nghĩa là lò đốt dùng để đốt những bài bị 'hạ' sau khi chấm, cũng từ trường Cao Đẳng Mỹ Thuật Pháp mà ra.

Răng đu: Rendu (rendre), trong trường Kiến trúc, có nghĩa là cho bóng hoặc vẽ thêm cây cối chung quanh Plans và Facades để làm đẹp bản vẽ.

Ê túýt: Etude (étudier) có nghĩa là nghiên cứu đồ án.

Bạc ty: Parti, tinh thần phối trí chung của một đồ án (đả phác họa trong esquisse trong ngày ra đầu thi)

Ét kít: Esquisse, bản vẽ sơ lược (rất sơ sài phải nộp ngay ngày nhận đề bài)

GIÓ XÀM 2

Tôi lại dừng chân tại chốn này,
Mặt trời vừa thức vén màn mây,
Xa xa rặng núi mờ sương sáng,
Lãng đãng lưng đồi, nét nhạt cây.

Gió sáng còn ru mãi trong mơ,
Hồn tôi heo hút nét hoang sơ,
Lặng nghe mộng lạc tìm hương cũ
Dẫn dắt về xưa những đợi chờ.

Nắng đã chan hòa trong tiếng chim
Nhưng sao lòng vẫn mãi quay tìm
Chút sương, chút rét hôm nào ấy
Để vẽ thành thơ trong đáy tim.

Mùa lá vàng 2001

THOÁNG HỒNG 5

Em về say nắng hạ,
Tôi về cảm thoáng hồng.
Mất ảo giác kỳ lạ
Như rơi vào thính không

Vũ trụ dường tan biến
Trong vòm mi mắt Em,
Như thiên thể tan dấu
Bay lạc vào điểm đen.

Em sáng tựa thái dương,
Tôi mất mọi can cường,
Nhìn Em tôi chỉ thấy
Hiện thân tình yêu thương.

Không hẹn Em bỗng đến.
Vừa đến Em lại đi.
Khác gì mưa ngày hạ,
Cho tôi thêm cuồng si

Phải chăng Em nắng sáng,
Tôi đêm lạnh trông chờ.
Có phải Em đất hứa,
Cho tôi đầy mộng mơ.

Em rời gieo ước hẹn,
Nở thành hoa đợi mong!
Cuộc tình chưa trọn vẹn
Đầy phút giây cuồng nồng...!

July 2004.

GIAO THỪA 2004

Tôi chẳng chờ chi khi xuân đến,
Tôi có tiếc gì dẫu xuân đi!
Xuân đến, đông qua theo quỹ đạo,
Hạ về, thu lại, lẽ huyền vi.

Xuân xưa thơ đại thức chờ sáng,
Ào mới đầu năm dạo xóm làng.
Nghe pháo Tết vang lòng rộn rã
Mong tiền mừng tuổi dạ miên man...

Đến lúc trưởng thành, vừa biết yêu,
Ngày xuân thâm lặng mộng mơ nhiều,
Nhưng rồi lửa đạn tràn đất nước
Che cánh mai vàng trong tịch liêu.

Giờ nay thân trú tại quê người,
Tuổi đời chẳng chịt luống bao mươi,
Đêm xuân vắng pháo giao thừa nổ
Lạnh lẽo chờ giây phút đổi thời.

Quên cả không gian, quên cả tôi,
Quên hồng đôi má lẫn bờ môi,
Ừ, xuân thoáng hiện sau tiếm thức,
Ào ả, hư hư cạnh cuộc đời!

Sơ Xuân 2004.

TUỔI ĐỜI TỰ CẢM

Phơi phới tâm hồn, dẫu mấy mươi,
Mặc cho thế sự, miệng luôn cười,
Đông qua, xuân lại, hoa khoe nở,
Hạ đến, thu về, lá đổ rơi.
Trăng khuyết lại tròn theo lẽ đạo,
Ngày tàn rồi rạng thuận cơ trời.
Miệng thân còn vững, ta còn bước,
Tâm giữ trong ngần, trí sáng tươi,

Trong ngần, tâm giữ mãi vui tươi,
Hiểu lẽ nhân sinh chẳng dăm lời.
Núi chẳng qua ta, ta đến núi,
Trời không nghe tớ, tớ theo trời.
Nhìn mây lãng đãng, chân lần bước,
Lặng sóng lao xao, dạ mỉm cười.
Thuận với càn khôn trong lối sống,
Không ghen, chẳng ghét thấy lòng thôi.

Chẳng buồn, chẳng giận, để tâm thời,
Tha thứ cho nhau, chín bỏ mười.
Thua thiệt cam lòng đành gánh chịu,
Mất còn nén dạ chẳng buồn lời.
Cuộc cờ thấp nước nhưng ham đánh,
Thi họa dốt vắn cũng viết chơi.
Quá khứ quên đi cho khỏe dạ,
Khoan thai ta dạo dưới mây trời.

Đầu năm 2004.

MỪNG SINH NHẬT 71 GITHÉA

Xướng:

*Lẻ một, mừng Ai tuổi bảy mươi,
Trải bao thử thách vẫn tươi cười.
Vui vì tri kỷ luôn thông cảm,
Mừng bởi tri âm chẳng đổi đời.
Xúc động tuôn tràn trên giấy mực,
Yêu thương lắng đọng dưới làn môi.
Bình tâm hiểu thấu vô vi pháp,
Thanh thản an nhiên hưởng lộc trời.
Thúy Mai, August 15th 2004.*

Họa:

*Nhìn ảnh nào ngờ quá bảy mươi
Trẻ trung đáng đáp nét tươi cười.
Mãi mê xướng họa quên ngày tháng
Nhàn nhã rong chơi thỏa mộng đời.
Chúc tụng an vui tràn ánh mắt
Cầu mong hạnh phúc đọng vành môi.
Tuổi không nên nhớ cho đời trẻ,
Xa cách tuy chung một góc trời.
Như Liên.*

Họa:

Tháng đến thì mình quá bảy mươi,
Thời gian quên lãng, mãi vui cười.
Thương đi, nhớ lại, tìm quên ngủ,
Nghĩ tới, suy lui, dạ ngấm đời.
Tiếng nhạc vẫn rung trên sóng phiếm,
Lời thơ còn tụ dưới vành môi.
Trao qua gửi lại lời thi phú
Trọn kiếp đa mang, ấy tại trời.

Liên hoàn:

Trọn kiếp đa mang, ấy tại trời.
Cảm ơn tri kỷ chẳng quên tôi.
Người xưa, tiềm thức còn ghi đậm,
Đáng cũ, tâm tư vẫn sáng ngời.
Hương lạ hôm nào, lòng nhẹ gói,
Tình thơ ngày trước, mộng chưa vơi.
Biết bao kỷ niệm hằng chôn giấu,
Hãy giữ cho nhau chuyện ấu thời...

Githéa, August 2004

ĐỪNG GIẬN HỜN!

(Riêng tặng đóa Phù Dung của tôi)

*Hôm nay ngồi trong sở
Nhớ hình dung Em tôi,
Mặt giận hờn cau có,
Trông thật là khó coi.*

*Ai cũng khen Em trẻ,
Ai cũng bảo Em xinh.
Và Em là thần tượng
Cho riêng tư chúng mình.*

*Hãy quên đi hờn giận,
Đời sẽ mãi nở hoa,
Em càng thêm xinh đẹp,
Thời gian vui mau qua... !*

*Đừng báp chết nụ cười,
Cho môi Em hồng tươi,
Cho lòng anh trải thắm,
Chờ đón bước chân Người.*

December 2004.

ÁO ĐỎ PHÙ TANG

*Đi giữa rừng hoa muôn cánh bay,
Tóc nhung buông xõa phủ vai gầy.
Anh đào hồng trắng tô đôi má,
Thảm cỏ xanh chờ đón gót mây.*

*Hoa cợt, em cười, trông quá xinh.
Bức tranh muôn sắc gọi bao tình,
Đáng ai áo đỏ tô màu nắng
Cho giọt sương mai thêm lung linh.*

*Mây trắng, trời xanh xú Phù Tang
Xa xa đèn cổ hiện mờ màng,
Nhìn em tôi ngỡ nàng tiên giáng
Xướng thế cho hồn tôi miên man.*

*Đào rơi rãi nhẹ lối lên tiên,
Lòng bỗng lâng lâng hết muộn phiền,
Quên cả thời gian, quên cả lối,
Cùng em rên bước dạo cung Thiềm...*

April 2004.

KIỆN THÁI BÌNH

*“Thân Dậu niên lai kiến thái bình”
Nay Thân lại đến gọi niềm tin!
Con người vẫn thế, đầy nham hiểm,
Lòng dạ không thay, thiếu nghĩa tình.
Thù hận chất chồng tìm giết chóc,
Thương yêu chối bỏ chọn đao binh.
Làm sao đạt được đời an lạc
Cho đóa hoa tâm sớm tượng hình!*

*Cho đóa hoa tâm sớm tượng hình,
Khắp nơi thôn thị nụ cười xinh,
Cho nàng thực nữ vui câu hát,
Cho kẻ nam nhi thoã nguyện mình.
Mục tử, sáo chiêu cất thánh thót,
Đồng quê sóng lúa cuốn lung linh...
Thái Bình ước vọng ta chờ mãi,
Sao thế gian này vẫn chiến chinh!*

*Sao thế gian này vẫn chiến chinh,
Sân si thù hận hiện nguyên hình!
Vung đao chém giết không ngần ngại,
Nhả đạn bắn càn chẳng hải kinh.
Lẽ đạo nhường ngôi cho bạo chúa,
Công bằng lép vế trước hùng binh.
Mà kim đáy biển còn mong được,
Dâu dễ “... niên lai kiến thái bình”!!!
Mùng hai Tết Giáp Thân.*

XUA XA 3

*Lại một người về nơi hư vô,
Đời thế gian một giấc mơ hồ.
Trò đùa con tạo, không và có,
Thủy thủy, chung chung, một nét mờ.*

*Thôi đừng luyến tiếc, hãy vui đi,
Trần gian nhỏ bé chẳng còn gì,
Xác thân sinh diệt, đầy ngang trái,
Tích hận nuôi thù, ngập sân si.*

*Một nén hương lòng thấp trong tâm,
Xưa xa kỷ niệm vẫn âm thầm,
Thời gian lắng đọng sâu tiềm thức,
Chút lửa vọt vàng soi nghĩa ân.*

Santa Clara, 2004.

LỄ TẠ ƠN

Lìn tạ ơn trời, đáng hóa công,
Cho tôi một thế giới mệnh mông.
Tạ ơn Nhân loại luôn gây dựng
Tôi điểm trần gian mãi đẹp hồng.

Tạ ơn Cha Mẹ, đáng sinh thành,
Cho con thân xác vẹn tươi lành,
Trí không ngu muội, tâm không ác,
Tuy chẳng thông minh nhưng hiểu nhanh.

Tạ ơn Xứ Huế đã vun trồng
Một tôi lãng mạn, chút cuồng ngông,
Giáo thông Đình Ngự truyền hơi thở,
Giòng nước Hương Giang tạo cảm nguồn.

Tạ ơn Đức Phật đã đưa đường
Chỉ nẻo trong đời kiếp nhiều hương,
Dạy con hiểu được Không cùng Có,
Thấy được Chân Như trong Vô Thường,

Cảm ơn Thầy, bạn đã dạy tôi
Học bao khôn dại ở ngoài đời,
Để tôi vững bước đường phiêu bạt,
Để bớt muộn phiền khi đơn côi.

*Xin cảm ơn Ai nơi tình trường,
Mở tôi cánh cửa đón yêu thương,
Cho tôi biết nhận niềm yêu cảm
Biết nhớ nhung và biết vấn vương.*

*Và tôi cũng xin tạ ơn Em,
Cho tôi mơ mộng những ngày đêm,
Cho bao thi vị vào những nhớ,
Cho chút hương tình lặng nhóm nhen...!*

*Năm nay trong tuần Thanksgiving,
Chấp tay khẩn nguyện với niềm tin
Cúi xin Thượng Đế cho Nhân loại
Cùng tạ ơn nhau, vẹn nghĩa tình,*

Thanksgiving 2004.

ĐỪNG NUÔI TIẾC!

*Chẳng Nuôi làm gì, chẳng Tiếc chi,
Cỏ hoang ký ỨC MẠC xanh rì.
Giòng sông AN CỤU, đò xuôi ngược,
Đường cũ Ô HỒ, kẻ đến đi.
Nhớ nhớ, thương thương, chừ mệt trí,
Buồn buồn, tủi tủi, mãi khô mi.
Ai xưa bóng lạnh mờ sương khói,
Mấy tạo vô tình lặng đả di!*

November 2004.

HOÀNG HÔN TRÊN BẾN VÂN LÂU

Xương:

*Bến vắng hoàng hôn nước lững lờ,
Tà dương khuất núi dậy nguồn thơ.
Mù pha Bạch Hổ tranh huyền ảo,
Phượng điểm Tràng Tiền nét mộng mơ.
Tướng đứng quân vương thời mặt trận,
Thương người nghĩa sĩ lúc sa cơ.
Cố đô ngày cũ còn lưu dấu,
Lữ khách dừng chân dạ thần thờ.*

*Tư Nguyên,
Huế, một chiều hè hồi hương.*

Họa:

*Nhớ bến Vân Lâu sóng lập lờ,
Thuyền ai đậu bến chở trời thơ.
Đò chiều xuôi nước về thôn vắng,
Sương nhạt xóa bờ, tỏa mộng mơ
Cảnh Huế vẫn tình sau lửa đạn,
Cố đô mãi đẹp dấu hàn cơ.
Câu hò mái đẩy vang đâu đó
Khiến khách qua đây luống thần thờ.*

Githéa, December 2005.

XUA XA 4

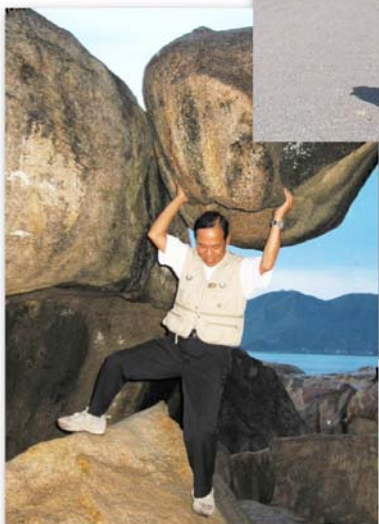
Tôi thấp cho Người một nén nhang,
Một phần sao thấy quá hoang tàn,
Người nằm đây ngủ quên ngày tháng,
Quên những phù du chốn thế gian.

Khói lạnh buồn bay quanh mung lung,
Mùi hương thoang thoang tỏa không trung,
Cỏ xanh uá ngọn vàng son phấn,
Đất lạnh đề ngang, phôi sởi chùng.

Một thoáng buồn len qua tâm tư,
Ngày xa còn đọng chút hương dư,
Môi xưa chìm nổi xoay vô thức,
Để nhớ, để quên chút ảo hư.

March 2005.

*Dòng Sông
Bến Hải*

*Đội đá vá trời
Hòn Chồng / Nha Trang*

*Thăm mộ Chị
Trần Thị Long*

ĐÔNG VỀ.

Xương:

*Trời đất xoay vần đổi tiết Đông,
Từ xa bắc thổi tái tê lòng.
Hàng cây ẩm ướt thương chim yếu,
Bãi biển cô đơn nhớ nắng hồng.
Vũ trụ huyền cơ sinh chứa tử,
Tuần hoàn quy luật có thành không.
Sau Đông biết rõ Xuân rồi tới,
Được mất vui buồn nghĩ suốt thông.
Tư Nguyên, San Jose 11-11-2004*

TRỜI ĐÔNG

Hoa:

*Hết lá vàng thu tới gió đông,
Hiu hiu lạnh lạnh sắt se lòng.
Nhìn mây xám xám nghe mưa lũ
Thấy nắng lưa thưa nhớ hạ hồng.
Sương sáng mập mờ đan ảo ảnh
Rán chiều bàng bạc chiếu thỉnh không.
Nhà ai thấp thoáng bên triền núi
Khói tỏa vờn bay quanh khóm thông.
Githéa, Jan 18th 2005*

CHIỀU THỨ SÁU

*Lại một chiều Thứ Sáu
Vùn vụt ngày lại ngày.
Tan sở còn chút nắng,
Sơ thu, mây trắng bay.*

*Sau năm ngày một trú,
Mong nghĩ ngơi cuối tuần
Cho tâm tư lắng đọng,
Cho tâm hồn chuyển luân.*

*Thứ Bảy rồi Chủ Nhật
Như một thoáng qua mau.
Thời gian máy con tạo,
Trắng đen chỉ một màu.*

*Chiều Chủ Nhật buồn chán,
Viên ảnh năm ngày sau.
Gù lưng trên ghế sofa
Miên mang nặng mái đầu...!*

October, 2005

THU NĂM NAY

*Thu nay sao thấy khác thu qua,
Cây chẳng cùng đưa khoác áo vàng.
Gió lạnh chưa về trên nguyệt lạc
Sương chiều quên tỏa đón đêm sang.
Tiết hè lơ lững vương đầu đó,
Nắng ấm băng khuâng rơi bẽ bàng.
Có phải như ta, trời nuôi tiếc,
Lén đem ánh hạ sưởi hàn quang?*

November 2005.

LỄ MẸ 2005

Chúng con đến đây, quì bên Mộ Mẹ,
Thắp nén nhang sưởi ấm gió sương mai.
Mẹ nằm đây đã được chín năm dài,
Mưa nắng trải ngày đêm cùng nhật nguyệt.

Châu bông cúc Mẹ vẫn hằng ưa thích
Cánh tỏa vàng thơm sắc áo cà sa.
Cửa Phật giờ đây Mẹ đã thăng hoa,
Hồn an lạc, tâm vui nơi cõi Niết.

Mẹ đã hy sinh không hề hối tiếc,
Nuôi đàn con sáu đứa nay nên người.
Chín tuổi chừ đây Mẹ mỉm miệng cười,
Vì đã trọn thiên chức Người Hiền Mẫu.

Đài Hoa Hồng, cỏ xanh vây quanh mộ,
Nghe xa xa vọng lại tiếng chuông chùa,
Mây bay ngang che lạnh chút nắng trưa,
Nén nhang đã cháy tàn tro cọng cỏ...

Chúng con lại đi, tâm tư còn đó,
Mẹ kính thương, hằng nhớ giữ trong lòng.
Ở bên kia, chúng con vẫn cầu mong,
Mẹ mãi mãi an vui miền Cực Lạc.

May 8th, 2005.

THU CẢM 2005

*Thu tới mà sao tôi chẳng hay,
Men hè chập choạng vẫn còn say.
Vô tình không thấy trời thay tiết,
Mãi tưởng còn vương nắng nhuộm ngày,
Nổi tiếng cuộc chiều khuya dậu trúc,
Mơ lời ve sớm động hàng cây.
...Ai đem thu cảm che tình hạ
Cho nhớ nhung chừ thêm rút ray!*

November 2005.

TÀN NIÊN CẢM TÁC

Thêm một năm trôi đi,
Vó câu qua khung cửa,
Ta đã làm được gì
Bên cuộc đời thi phi?

Ngày ngày sau hai buổi,
Sáng trưa óc đảo điên,
Nổi chìm trong vũng việc,
Trong hỗn tạp triền miên.

Còn đâu lúc rảnh rồi
Tìm về với chân tâm,
Lặng đơn thuần hướng nội
Nhìn cái ta sâu thâm.

Ba trăm sáu lăm ngày,
Tay trắng lại trắng tay.
Những đêm dài vương mộng,
Những ngày dài tỉnh say...

Lại một năm mới đến
Bánh thời gian lặng quay,
Vô thường vẫn xoay chuyển,
Thế nhân vẫn đổi thay.

Xuân về hoa lại nở
Hè sang nắng vàng hanh,
Thu đến mây lững dăng,
Đông lạnh trơ cây cành.

Một chu kỳ xoay chuyển,
Trái đất quanh mặt trời,
Có gì đâu thay đổi,
Trên hành tinh đơn côi!

Rồi những ngày lại đến.
Rồi năm tháng sẽ qua.
Nợ trần, ta phải sống
Trong cái ta mù lòa.

January 2005.

ĂN CHAY

Tôi đến “Vương Triều” thọ buổi chay,
Những mong góp sức với chư Thầy.
Sửa Chùa, đắp tượng thơm hương khói,
Đỡ trẻ, giúp người khó trắng tay.
Tiếng mõ, câu kinh xưa tục lụy,
Lời ngâm, giọng hát dẫn đường ngay.
Giận mình mê muội, tâm chưa tỉnh,
Vọng động hành trì, ngày lại ngày...!
June 13th 2005.*

**Dynasty Restaurant*

SƠ THU 2005

*Nhìn cây thay màu lá,
Trông chiều đổi sắc mây,
Mỏi hay thu đã đến,
Nghe buồn nhẹ phủ vầy.
Sao lòng như tiếc nuôi
Giải mây hạ quốc gầy.*

*Nắng cuối hè vẫn đầu dây,
Tìm về tiềm thức ngập đầy bóng ai!*

Santa Clara, October, 2005.

VĂN LANG THANG

*Tôi vẫn lang thang, tay trắng tay,
Cuộc đời heo hút sống qua ngày.
Công danh, trống rỗng, mây tan hợp,
Sự nghiệp, phù du, khói tỏa bay.
Chén rượu nhạt phèo, sao chát đắng,
Bầu thơ lỏng lỏng, lại chua cay.
Yêu thương ngủ lạnh nơi tiềm thức,
Chút ánh sao xa rơi gót giày..*

May 2005.

TRƯỜNG XUA

Bốn chín năm qua nay trở về,
Thăm ngôi trường cũ chốn sơn khê.
Đường vào, lối lạc che phương hướng,
Nẻo đến sương vây phủ bốn bề.
Vòm mái hành lang, mưa lác bấc,
Tháp hình chuông đỉnh, gió lê thê.
Nửa phần thế kỷ bao thay đổi,
Thầy bạn tìm đâu, dạ nào nề!

Thầy bạn tìm đâu, dạ nào nề,
Bao năm lạc lõng sống xa quê!
Yersin dệt mộng thời thi học,
Đà Lạt giảng mơ tuổi hẹn thề.
Nhớ bạn ngày xanh xây mộng ảo.
Thương ai vấy tím gọi đam mê...!
Giấc xưa chợt tắt bên đồi cũ,
Thầm lặng sâu vương nặng bước về!

Santa Clara, 2005.

TRƯA HẸN 2

Nắng hạ lung linh, thấp vàng lỏi hẹn,
Tóc bông bênh Người thấp thoáng từ xa,
Bước chân mềm lướt nhẹ ngàn hoa,
Người đã đến nghe mặt trời dịu mát...

Em bước vào xe ,hương trinh thơm ngát,
Tôi quay cuồng, hồn ngỡ ngác tầng mây.
Chẳng rượu chưa trà sao thấy ngất ngây,
Đuyên dáng quá, Người chào tôi e lệ.

Vài câu chuyện vu vơ nghe Người kể,
Tôi vụng về, chỉ lặng mồm môi cười.
Biết nói gì đây, đâu tuổi đôi mươi
Mà mơ chuyện Minh Hoàng du Nguyệt
Điện...!

Qua bàn ăn, tôi im ngồi đối diện,
Má môi ai huyền diệu tạo trời thơ.
Cho thi nhân sống chết lặng đợi chờ,
Cả biển ý nhẹ tràn quanh ánh mắt.

Áo niệm băng qua, thời gian khoảnh khắc,
Đưa Người về qua đường phố ngác ngơ.
Em rời xe, quay nhìn lại lưng lờ,
Như ước hẹn một hôm nào lại gặp.

Theo bước chân Người nắng trưa sụp tắt,
Cả không gian cô đọng nén thời gian,
Còn có gì, chút nuối tiếc lang thang
Nhớ nhớ, quên quên, cuồn xoay vạn ý.

Hồn tìm ẩn vào mi ai mộng寐.
Tâm lững lơ bên ảo giác mập mờ,
Vén thời gian, núu mộng kiếm vắn thơ
Dem ghép lại gói cuồn ngông lãng dăng...

July 21, 2005

MỪNG ANH TUỔI 13

(Chân tặng anh Bùi Ngọc Lạc, sinh nhật 76)

*Ô hay Anh tuổi mới Mười Ba,
Bảy, Sáu cộng vào chẳng nói ngoa!
Mái tóc còn xanh dường hải thủy,
Mặt da vẫn thắm tựa ngàn hoa.
Câu thơ lòng lộng tâm qui Phật,
Vế đối trong lành ý hướng tha.
Xin chúc ông anh vui trẻ mãi,
Tuổi trời mạnh sống chẳng lo già!*

May 2005.

*Ghé thăm
trường xưa
Yersin / Dalat*

*Angkor Wat
Cambodia*

*Houston
Dallas
KTDH 3*

ĐÔNG ẤT DẬU CẢM KHAI.

Xương: Tư Nguyên

*Đông về khí lạnh buốt xương da,
Tuyết đọng non cao phủ mái nhà.
Mừng lễ Giáng Sinh thông ý Chúa,
Đón Xuân Bính Tuất tiền năm Gà.
Ước mong Nam Bắc quên thù hận,
Hy vọng Đông Tây sống thuận hòa.
Đắm mộng lâu rồi, mau thức tỉnh,
Cho trời thêm sắc, đất thêm hoa.*

San Jose, Noel 2005.

Họa: Githéa

*Sơ đông gió lạnh vượt làn da,
Lá đỏ rơi quanh ngập vĩa nhà.
Cánh vạc vờn mây chờ Bính Tuất,
Cành thông dựa tuyết tiền năm Gà.
Tháp chuông lạnh lạnh hồi chuông gióng,
Đường phố âm vang tiếng nhạc hòa
Vẫn mộng Giáng Sinh mang ánh đức
Rạng soi tâm thức sáng ngời hoa.*

December 2005.

ĐÀN KIẾN NHỚ TỔ (*)

Chúng ta đàn kiến xưa lìa bỏ tổ,
Hồi Bầy Lũm bà vượt khắp Năm Châu.
Từ vùng Á qua trời Úc, Mỹ, Âu,
Tìm cái sống nơi quê người xa lạ.
Những bước đầu trong bụi ngùi vất vả,
Mất quê hương nhưng tâm huyết còn đây.
Ta vẫn vươn lên, nghề nghiệp đắp xây
Tìm đường sống trong khó khăn học hỏi.
Ngôn ngữ lạ, khía cạnh nghề cũng mới,
Ngày tiếp ngày năm tháng lặng trôi qua.
Đầu ngẩng lên, thách đố mọi phong ba,
Bước tiến thủ không ngừng dù giây phút...!
... Ngoảnh nhìn lại, ba mươi năm heo hút,
Bạn theo Thầy lần lượt bỏ ra đi.
Ba mươi năm sau chẳng biết còn gì!
Những quên lãng nối nhau vào quá khứ.
Hai ngàn lẻ năm, ghé thăm trường cũ,
Mái ngói xưa rêu phủ biết tìm đâu!
Tôi lặng đi quanh, mi nín lệ sâu,
Đầu nặng trĩu như rơi vào vô thức.
Nhắm mắt lại tìm về trong ký ức,
Đầy lớp xưa bốn phía bọc sân trường.
Trên hành lang Thầy, Bạn thân thương
Ra vào lớp vẫy tay chào rộn rã.
Nhớ những lúc lưng còng, mắt trắng dã,
Sau bao đêm thức suốt, hạn nộp bài.
Cốc không gội, râu quên cạo mọc dài,
Trải tám giầy lấm nằm khi mệt mỏi.

Các 'ne' (1) vây quanh 'đi tre' (2), chấm cõ,
 'Tê, ê ke' (3) cùng bút mực ngồn ngang.
 'Pa-trông' (4) loay hoay cạo cạo sửa sang
 Cho dáng dấp 'pạc tí' (5) theo 'ét kít' (6).
 Dõi chuyện tiểu lâm kể lên vung vít,
 Vài câu chửi thề bỗng vọt đầu đây.
 Vài tiếng xuýt xoa pha giọng rà rầy
 Khi nét mực tràn ra không đúng ý...
 ... Nhưng hôm nay Bạn, Thầy đâu thấy nhỉ?
 'Át tờ li ê' (7) lặng lẽ cửa then gài.
 Muốn hỏi thăm nhưng chẳng biết hỏi ai!
 Những khuôn mặt ra điều như ngợ ngác.
 Tôi lặng đi quanh nghe buồn man mác
 Dấu tích ngày xưa như đã xóa mờ.
 Hình ảnh cũ về như một thoáng mơ,
 Giật tỉnh lại, năm mươi năm dang dăng!
 September 2005.

Chú thích:

(*) Kiến: Anh em Kiến Trúc

(1) 'ne': Nègre, những anh em sinh viên làm giúp, giống như nô lệ thời xưa patron chỉ đầu vẽ đó

(2) 'đi-tre': Vẽ mực theo những đường traits chỉ có sẵn..

(3) 'Tê, ê;ke': Cây Tê và Equerre dùng để vẽ.

(4) 'Pa-trông': Patron, sinh viên "chủ" bảng vẽ đồ án.

(5) 'pạc tí': Partie, đường lối phối trí đồ án kiến trúc.

(6) 'ét kít': Esquisse, bản thảo phối trí của đồ án kiến trúc.

(7) 'Át tờ li ê': Atelier, họa thất, chỗ để vẽ các đồ án kiến trúc.

CON TẠO VÔ TÂM

*Những ngày cuối năm, tin nghe đồn dập
Trận Sóng Thần gây thảm họa đau thương.
Mấy triệu con người không chỗ nấu nướng.
Trăm ngàn kẻ xác chôn vùi đáy biển.*

*Ôi Thượng Đế sao nỡ ngồi im tiếng,
Dùng con người sắp xếp những trò chơi!
Lời kêu cầu nghẹn giọng khắp nơi
Cho kẻ chết và cho người còn sống.*

*Trời vô tâm hay Trời là trống rỗng,
Là vô tri hay tai diếc mắt dui.
Lấy thiên tai làm thành những cuộc vui
Để thỏa mãn tính ngông cuồng tác hủy.*

*Thân phận con người từ hồi khởi thủy
Là rêu rong bèo bọt biển trần gian,
Mãi chống đỡ với dòng loại dã man,
Và tai ách từ đất trời nan định...*

Nén hương lòng xin đốt lên thành kính
Cầu Vong Linh mấy mươi vạn con người
Bên kia thế giới miệng hãy ngậm cười
Quên đi hết chốn Ta-bà Địa ngục.

Lòng tự hỏi lòng, đâu ảo, đâu thực,
Lời khẩn cầu có thấu đạt trời cao?
Thế nhân ơi ta chung góp tay vào
Mong hàn gấm phần nào bao thảm cảnh,

Trời xa quá, mắt ngơ, mặt ngoảnh!

January 12th 2005

XUÂN THA HƯƠNG

*Ra vườn thấy hoa nở,
Mới hay mùa Xuân sang.
Lặng chờ nghe pháo nổ,
Chờ mãi trong bể bàng.
Thân chừ nơi ngoại xứ,
Lòng vẫn còn cưu mang
Tình quê hương nặng trĩu
Đè tâm tư ngõ ngàng...!*

*Nhớ xưa mai nở vàng hương Tết,
Rộn rã Giao Thừa tiếng pháo vang...!*

Tết Ất Dậu 2005.

KHÓC CHỒNG

(Thay lời vợ người bạn vừa quá cố Trần Văn Huệ)

Ấm dương cách biệt chỉ làn hơi
Người tôi tình chỉ vội bỏ người.
Vẫn biết trần gian là cõi tạm,
Không ngờ duyên phận cũng bèo trôi.
Trăm năm ai mới mừng em nhỉ!
Một kiếp xuân vừa hé nụ thôi.
Lê nển lung linh càng xót lệ,
Nhìn con thương nhớ lắm anh ơi.
Ngô Đình Chương

Họa:

Tìm quanh chăn gối chút dư hơi
Để giữ trong tim bóng một người.
Anh đã tựa vì sao khuya rụng,
Em chừ như chèo lưa nhàu trôi.
Lần đầu gặp mặt, tình chưa chạm,
Phút chót nhìn anh, lệ chẳng thôi.
Cách biệt giờ đây hai cảnh giới,
Phòng đêm đơn lạnh quá chàng ơi!
Githéa. January 2006

HUẾ

Xướng:

Huế hiền , Huế đẹp, Huế nên thơ,
Người vẫn phiêu linh, Huế mãi chờ.
Hết thuở ngai vàng ngời bóng sắc,
Còn đây cửa khuyết nhện giăng tơ.
Bao lần dâu bể, ai thao thức!
Mấy đô thăng trầm, ta ngẩn ngơ!
Còn đó Hương giang mờ khói sóng,
Thuyền xưa tách bến, bóng trăng mờ.
Tuệ Quang Tôn Thất Tuệ, 26/8/2002

Họa:

Huế xưa áo trắng nón bài thơ,
Khiến kẻ tình si lén đợi chờ.
Nhớ trộm đèn khuya lên nốt nhạc,
Thương thầm nắng sớm gầy đường tơ.
Môi cười, khép cánh hoa e thẹn,
Mắt liếc, ngừng vẫy cá ngẩn ngơ.
Núi Ngự sông Hương còn dấu tích,
Tìm đâu thấy lại tuổi hoa mơ.
Như Liên, Tháng tư/2006

Họa bài “Huế”

Thửa ấy tôi nào biết thần thơ,
Tình không vương bận, chẳng mong chờ.
Tâm tư phóng khoáng đâu hay khổ,
Tuổi lứa hoa niên chẳng vướng tơ.
Đạp thấy phượng hồng quên thưởng thức,
Thu nhìn lá rụng lại làm ngơ.
Thân chừ ngoại xứ, ôi là nhớ!
Cảnh cũ người xưa, Huế mộng mơ.

(Liên hoàn)

Cảnh cũ người xưa, Huế mộng mơ,
Cố đô như cả một trời thơ!
Giòng Hương nước ngọc, bờ huy ảo,
Đỉnh Ngự thông xanh, nét mặt mờ.
Thành quách uy nghi dày tuế nguyệt,
Điện cung thâm lẫm lạnh hoang sơ...
Áo ai trắng quá lung linh gió
Khiến kẻ vô tình dạ ngẩn ngơ!

Githéa, April 2006.

CHÈVREFEUILLE QUE TU ES LOIN

*Pauvre garçon qui pense au pays
Chèvrefeuille que tu es loin
Pauvre garçon que l'amour oublie
Un peu plus à chaque matin*

*Veux-tu ma belle tailler pour moi
Chèvrefeuille que tu es loin
Une chemise dans les draps
Où naguère nous dormions si bien*

*Veux-tu me trouver un arpent de terre
Chèvrefeuille que tu es loin
Tout près de l'église au bord de la mer
Pour chanter mon dernier refrain*

*Maintenant je sais que c'est la fin du soleil
Chèvrefeuille que tu es loin
Et je voudrais que ce soit toi ma belle
Qui m'enterre de tes propres mains*

*Pauvre garçon qui pense au pays
Chèvrefeuille que tu es loin
Pauvre garçon que l'amour oublie
Un peu plus à chaque matin
Nana Mouskouri*

CHÈVREFEUILLE ĐÃ QUÁ XA XÔI

*Dứa trẻ đáng thương nhớ về nơi ấy
Chèvrefeuille nay đã quá xa xôi,
Dứa trẻ đáng thương tình yêu quên lãng
Ngày một thêm, những buổi sáng buồn trôi*

*Em hãy cắt may cho tôi chiếc áo
Chèvrefeuille nay đã quá xa xôi,
Bằng tám trái giòng chúng ta vừa mới
Ngủ bên nhau đêm ân ái vừa rồi.*

*Em hãy tìm cho tôi một mảnh đất
Chèvrefeuille nay đã quá xa xôi,
Gần ngôi thánh đường trên bờ biển thẳm
Diệp khúc cuối cùng tôi hát lời ca.*

*Vẫn biết mặt trời rồi đây sẽ tắt
Chèvrefeuille nay đã quá xa xăm
Xin hãy dùng đôi bàn tay dịu đẹp
Chôn xác tôi trong đất lạnh ngàn năm.*

*Dứa trẻ đáng thương nhớ về nơi ấy
Chèvrefeuille nay đã quá xa xôi,
Dứa trẻ đáng thương tình yêu quên lãng
Ngày một thêm những buổi sáng buồn trôi
September 2006 (thoảng dịch).*

LỄ VÀNG

(Thân tặng anh chị Lạc Thạch)

*L ong phụng hòa duyên năm chục năm
A í ân trọn vẹn tựa trăng rằm.
C háu con đỗ đạt, tài như đức,
T rai gái thành gia, phúc tại căn.
A n thư cuộc sống chẳng ưu trầm.
Hạnh phúc bách niên giờ bán toại
C húc anh chị tiếp vui giai lão,
H ằng cửu sum vầy mãi đến trăm.*

January 13, 2006.

SAY NẮNG

Ta đến đây ngồi đón nắng mai,
Sương đêm đọng ướt ghế băng dài.
Cỏ vàng gót hạ còn lưu dấu,
Hải điều về Nam, soái cánh bay.

Trời xanh nhợt nhạt lẫn hơi sương,
Mung lung mây trắng dệt tình vương,
Cây xa vàng lá thu man mác,
Lãng tử cô đơn dạ chán chường.

Nắng bám lưng lờ trên ghế gỗ,
Vỗ về vai áo khách dìung chân.
Thoáng hồng ai thắm bên vườn hạ
Ra quá nhưng sao cảm thật gần.

Say nắng hay mơ má ửng hồng,
Nghe hương ai tỏa ngát thính không,
Dưa tôi mộng trở về năm tháng
Cạnh những cuộc tình nặng chữ nặng.

October 2006.

EM GÀI HUẾ

Một bóng dáng, tan trường, ngày sơ hạ,
Áo trắng bay thấp thoáng vẽ thân người ,
Nón che nghiêng, quai tím, miệng chúm cười,
Mắt e lệ, đường về heo hút nắng.

Hàng phượng ngấn ngò, mây chiều trống vắng,
Trời xanh lơ màu bóng nhạt phai dần.
Em đi qua, chừ vạn vật bất phân,
Tà áo trắng, mái tóc thề diễm tuyệt.

Nắng dầu hè tô da em mặt nguyệt,
Cầu Tràng Tiền nhạt hắt lớp sơn lam.
Em bước lên cơn gió nhẹ thổi ngang,
Kiêu sa quá, nét cung đình vương hậu.

Cửa Thượng Trí rêu phong nằm chờ dẫn
Nhìn lướt qua, đôi chân ngọc, kim hài,
Cổng thành biến mình tựa cửa Bông Lai
Cúi trái tim đưa Em về hậu điện.

Ước là Hoàng đế, ta đem vương miện
Cài tóc Em, phong Hoàng Hậu muôn dân,
Truyền lệnh nhân gian khắp chốn xa gần
Mang gấm vóc may phụng bào dâng tiến.

Sương xám hoàng hôn, Em rồi tan biến,
Tiềm thức thâm sâu, nay bỗng hiện về.
Vòng tay xưa, hương tóc cũ dề mê...
Tôi yêu Huế hay yêu Em gái Huế?

Em chờ ở đâu, sao lòng nhớ thế...!

April 2006.

ĐỜI CÒN VUI

Xương: (thân tặng Anh Chi Hy)
Ngày qua tháng lại vật thay đời,
Còn nghĩ làm sao nói hết lời.
Hoạn nạn mới hay tình bạn hữu,
Lâm nguy tỏ rõ dạ người đời.
Đôi câu an ủi tim vui đập,
Vài ý cảm thông lệ sướng rơi.
Đau đón mười phần thuyên giảm chín,
Giờ đây hạnh phúc chẳng hề vơi.
Như Liên, Dec. 18, 2006.

Họa:
Vũ trụ cuồng quay, vật đổi đời,
Nghe ai gặp rủi, ghen buồn lời.
Đến thăm chung cảm vương tai ách,
Mới biết còn may được phước đời.
Thân thể an toàn, không sức mẽ,
Mây râu lạnh lện chẳng rời rời.
Một chồng, một vợ thêm người cháu
Nạn khỏi tai qua, phúc chẳng vơi.
Cynthia, Dec. 19. 2006.

GẶP BẠN

*Trời mưa thì mặc trời mưa,
Ta đi gặp bạn cho vừa lòng nhau...*

Hẹn gặp nơi Vườn Nhật (),
Cùng ngắm Xuân thay màu.
Cỏ cây khoe vạn sắc,
Hồng mơ cảnh Anh Đào.
Trời chợt mưa chợt nắng
Hồn thơ nghe xuân xao!
Vui mừng câu tri ngộ,
Cơm đạm bạc cùng khao...*

*Đường về lòng thấy nao nao,
Ý thơ vương vấn ngọt ngào giọng ngâm!
Hẹn nhau trong một ngày gần...*

Santa Clara, February 29, 2006.

() Japanese Garden/Golden Gate Park, SF.*

SẼ THONG DONG

Nường:

*Lợi danh nhĩ có hóa như không!
Có đáng chi đâu xáo động lòng.
Chớp mắt rồi đây thân cát bụi,
Buông tay đâu đó gió mây hồng.
Mặc ai tranh luận điều hơn thiệt,
Để họ tự tìm lẽ ước mong...
Tự tại xóa đi lòng vị kỷ,
Tâm an ý tĩnh sẽ thông dong,*

*Tâm an ý tĩnh sẽ thông dong,
Buổi sáng trước sân nở đóa hồng.
Tia nắng lung linh trong gió nhẹ,
Giọt sương lấp lánh chút gương trong.
Bông lai Tiên cảnh là đâu nhỉ!
Nam Hải, Niết Bàn có đó không?
Sắc tướng diện tiền như ảo ảnh,
Tất nhiên thanh thảo chốn non bồng.*

Võ Đình Tiên, February 9, 2006.

Họa:

Vạn vật quay cuồng trong có không,
Có không, không có, rộn bên lòng.
Người khôn kiếm có nơi đô hội,
Ta dại tìm không cạnh nự hồng.
Phú quý giàu sang thôi ước vọng,
Công hầu khanh tướng chẳng chờ mong.
Cổ lai hi đã đầu sương trắng
Chẳng phải mưu cầu, chẳng ruổi dong.

Chẳng phải mưu cầu, chẳng ruổi dong,
Bôn ba thêm nặng nợ trần hồng!
Cuộc đời xếp đặt, chấp chìm nổi,
Định mệnh an bài nê đục trong.
Gác kiếm nâng đàn hòa Vô khúc,
Đưa tay phóng bút vẽ Chân không.
Thong dong ngày tháng vui mây nước,
Dựng tạo cho tâm một cảnh Bồng.

Githéa, February 29, 2006.

CÔNG VIÊN MỜ SƯƠNG

Hai bánh lăn trên đường,
Khi trời mờ hơi sương
Cỏ cây chưa hẳn thức,
Giấc đêm như còn vương.

Lộ vắng sáng thứ bảy,
Cô đơn tình miên man,
Xe nhịp nhàng lăn bánh
Cho đời mãi lang thang.

Công viên xe đi vào,
Sỏi đá nghe lao xao,
Con đường đất vung dãi
Ngoằn ngoèo lượn thấp cao.

Cây cầu bắt ra đầm,
Chiếc ghế gỗ lặng câm
Nhìn ta như mời mọc
Quen thuộc chỗ dừng chân.

Ta lại ngồi nơi đây,
Tháng hạ nước chẳng đầy,
Bầy vịt trời không đáp
Thẳng cánh hòa vào mây

Vạn vật như chìm xa,
Chỉ còn lại có ta,
Đơn cô cùng trống vắng
Trong tận cùng giao thoa.

Tiếng cánh chim đáp nhẹ
Trên thanh lan can cầu
Gọi ta về hiện thực
Thân lữ hành về đâu ?

August 2006.

NGUNG CÀY

Cấy cày thôi tạm nghỉ từ đây,
Để hưởng niềm vui với tháng ngày.
Con cái nên người, tìm lối sống,
Công danh cõi ách, lánh tầm tay.
Ơn đời chưa trọn, luôn mang gánh,
Nợ thế vẫn còn, phải trả vay.
Giờ khắc bây chừ không phải nhớ,
Thong dong tự tại tấm thân này.

Thong dong tự tại tấm thân này,
Nhưng vẫn học hành những cái hay.
Thi phú, anh em vui xướng họa,
Rượu trà, bè bạn tỉnh hòa say.
Vun hoa tạo cảnh tươi màu sắc,
Giúp sức mong người nhẹ đắng cay.
Ước muốn đạt thành tâm nguyện đó
Dù cho gặp khó vẫn lui cày.

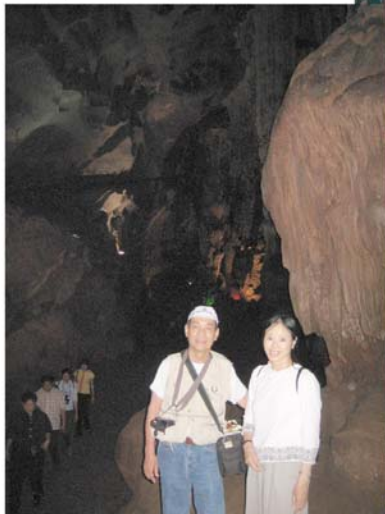
Sơ niên 2006.

*Mùa hoa Anh Đào
tại Nhật.*

Quốc Lâm

Động Phong Nha /VN

*Golden
Pavillon
tại Nhật*

NẮNG HÈ XƯA

Mây vắng trời xanh đến tận cùng,
Một vài hải điều cánh mung lung,
Nắng vàng cuối hạ rơi loang lổ
Gió thoảng cành thông khe khẽ rung...

... Thoang thoang xa xa hoa điểm đỏ,
Mơ màng gọi nhớ nắng hè xưa,
Phượng hồng, áo trắng tóc vai xỏa
Sôi bóng đèn ngang bến đón đưa.

Nón lá che đầu mơ mộng quá,
Quốc vông chân ngọc lướt trên đường.
Tay ngà ôm cặp che hông áo
Chờ gió đa tình khỏi vấn vương.

Những buổi trưa buồn lắng tiếng ve,
Nắng quái chiều hôm những tháng hè,
Hoàng hôn tắt nắng, im hàng dậu,
Tiếng cuộc gọi sâu sau lũy tre.

Giong hò sông cũ tình quê,
Chùa xưa chuông gióng vọng về trong tim...
Ca-li, cố quận đâu tìm ?

October 2006.

NHỚ QUÊN

(Nhân đọc bài 'Quên' của anh Tư Nguyên)

*Đừng nhớ làm sao lại phải quên,
Đã mang cho lắm chỉ thêm phiền!
Trống không, trí tuệ càng trong sáng,
Đầy đặc, óc đầu phải nặng thêm.
Dường dục ân sâu đành phải nhớ,
Sinh thành nghĩa nặng há sao quên!
Thôi quên, thôi nhớ, chừ vô niệm,
Ly vọng, chân tâm đạt Huệ miên.*

March 2006.

CHUYỄN THU 2006

*Tháng tám đang giữa hạ,
Trời ngập ngừng chuyển thu.
Gió sáng trở khác lạ
Đeo heo nhè nhẹ ru.
Đôi sương nghe lành lạnh,
Mây sương xa tỏa mù.
Mặt sợi buồn vô cớ
Xuên vào hồn lãng du.*

August 2006.

TRUNG THU 2006

*Trung Thu sao chẳng thấy nàng trăng,
Mây phủ, sương mù, lớp lớp giăng.
Vạn vật như quên ngày thường nguyệt,
Đất trời muốn bỏ lệ hằng năm.
Năm bàn đĩa bánh không còn vị,
Đưa ghế bạn bè cũng ngại ăn .. !
Thức giấc vội nhìn qua cửa sổ,
Không trung mờ lạnh dáng cô Hằng !*

Trung Thu 2006.

NẮNG MAI

*Nghỉ mệt ta dừng xuôi nắng mai,
Sương thu sa ướt đọng băng dài.
Trời giăng mây trắng mờ thăm thẳm,
Lá đổi màu nâu rơi úa phai.
Tâm lặng trầm suy nhân thế động,
Hồn yên mơ đón địa đànng khai,
Nhớ quên lãng dang tình hoang vắng,
Thấp thoáng đường xưa một bóng ai !*

November 2006

XIN CHÚT NƯỚC

(Vui họa nguyên bài xướng “Xin chút nắng”
trong Ngoại Xứ Tập 1 của Githéa.)

Tuổi già như lá lục sang nâu,
Rạo rức đón xuân chỉ thấy sầu.
Hán hán gây nên nguồn nước cạn,
Tuyết đông tạo buột đọng hàng châu.
Đa nhãn má lốm xươg lồ lộ,
Thịt rút, “em” teo chẳng thấy đầu.
Nhớ lại ngày xưa thời sống mạnh,
Môi mềm thấm ướt biết tìm đâu ?!

Bữu-Vân (Bữu-Quê
Vân-Trà)

Họa đũa bài họa “Xin chút nước” của Bữu-Vân

Ồ hay, xin nước trắng hay nâu?
Nôn nóng làm chi để chuốc sầu!
Nước kém, nắng hanh mềm nhục mọt,
Thủy khan, tuyết lạnh héo hàn châu.
Thiếu mưa, sao ướt vào hang hốc,
Quá nóng, nên khô cả mặt đầu.
Khổ nỗi xuôi tôi gần ráo cạn,
Muốn cho bằng hữu, kiếm nguồn đâu?
Githéa, 2007

CẢM NGHĨ ĐẦU NĂM 2007

*Tĩnh ngộ, thương yêu dẫn bước đời.
Quá thêm năm mới khắp nơi nơi,
Hận thù quên hết, tâm an lạc,
Ghen ghét xóa mờ, dạ thanh thoi.
Tay nắm dìu tay qua vạn khổ,
Miệng cười đón miệng vượt ngàn khơi.
Rải hoa trái gấm mừng nhân thế
Gieo rắc niềm vui đẹp dưới trời.*

January 1, 2007

GIAO THỪA ĐÌNH HỘI

Thức đêm chờ đợi phút thiêng liêng
Bàn cúng hương đèn đặt dưới hiên.
Lễ vật đĩa bày đưa tháng cũ,
Bình hoa hương tỏa đón tân niên.
Đeo Đình bước đến theo hoa giáp,
Chá Bính ra đi chẳng nỡ phiền,
Hy vọng thời gian xoay chuyển đổi,
Mong cho nhân loại sống bình yên.

Mong cho nhân loại sống bình yên,
Rộ nở yêu thương khắp mọi miền.
Em bé đón xuân mơ áo mới,
Cụ già vui Tết tưởng hoa niên.
Cho người thực nữ xây lầu mộng,
Để kẻ tài trai đạt ước nguyện.
Đợi lễ Giao Thừa thêm tiếng pháo,
Tủi thân đất khách, nhớ triền miên.

*Tủi thân đất khách, nhớ triền miên,
Đường mất về tây luống muộn phiền!
Ngoại xứ tìm đâu câu tục lệ,
Tha hương mất hết nét thiêng liêng.
Yêu mai, mãi kiếm, e hai hiếm,
Thích pháo, đành thôi, ngại lảng giềng.
Thức đón giao thừa, cô độc quá,
Đêm ba mươi Tết lạnh niềm riêng...*

February 17, 2007

ĐÌNH HỘI KHAI BÚT

*Đình Hội chừ khai bút,
Mở đầu một chu kỳ
Đón chào mùa Xuân mới,
Vạn vật đầy ắp thi..*

*Xin chúc toàn nhân loại
Rạng ngời ánh bình minh,
Tình thương thay thù hận,
Chung tay xây hòa bình.*

*Xin chúc về đất nước
Gió mưa luôn thuận hòa,
Tự do cùng Dân chủ,
Cổ đời đẹp như hoa.*

*Chúc bạn bè quynh thuộc
Mọi ước nguyện đạt thành,
Phúc lộc đều thăng tiến,
Thành nhân và thành danh.*

... Ta mong gì cho ta?
Công danh chừ tì giã,
Không trông chờ lợi lộc,
Đua tranh nay lãng xa....

Diễn viên, thi phú ngâm nga,
Vui câu tri túc, hướng tha quên mình.
Câu thơ, tiếng nhạc tự tình,
Xuân hoa, hạ nắng, lung linh thu vàng,
Mỉm cười đón gió đông sang...
Tân niên vụng bút vài hàng mừng Xuân.

Sơ Xuân Đình Hợi

NHỚ BẠN HIỀN

Hương:

*Gửi nén tâm hương viếng Bạn hiền,
Nghìn trùng cách biệt cõi vô biên.
Hình hài trao gửi cho lòng đất,
Cánh hạc tung bay tới cảnh tiên.
Ka xót thương ai đòi lữ thứ,
Bằng hoàng nhớ bạn giấc cô miên.
Tiễn đưa bằng hữu về đông đủ,
Thương nhớ cùng chung một nỗi niềm.*

Nguyễn Đình Cung, 15-12-2006

Họa:

*Dưới mái trường xưa những bạn hiền,
Nay người còn đó, kẻ ngoài biên.
Hôm qua, ai đã rời dương thế,
Buổi nọ, người nghe đáo cõi tiên.
Bóng khuất, thanh thời vui chín suối,
Thân còn, bịn rịn luống sầu miên,
Hương lòng xin đốt dâng bằng hữu,
Tưởng niệm cùng chung góp mọi niềm.*

Clithéa, January 2007

BẠN CŨ THƯA DẶN

Xương:

*Tính nhẩm bạn xưa sát mấy người,
Đồng môn chưa đủ số hai mươi.
Lâu lâu đọc báo tin thương cảm,
Thỉnh thoảng nghe phon giọng ấm cười.
Tuổi tác kèm theo bao nuôi tiếc,
Bệnh tình cuồn mất chút an vui.
Phong ba thế sự không gì cản,
Phiền não quên đi dịu sóng đời.*

Tư Nguyên, San José, 27/2/07

Hoa:

*Đếm lui, đếm tới được bao người
Lứa tuổi mình nay quá bảy mươi.
Hay bạn lừa trần, che lệ nhóm,
Nghe ai sống khỏe, mỉm môi cười.
Đường trần biết ngắn, chân đưa bước,
Thiên mệnh hiểu thông, tâm thấy vui.
Nay đã cỏ lai hi, quảng hết,
Ôm chi phiền muộn, nặng lưng đời!*

Githéa, April 4, 2007.

THOÀNG NHỚ 2

Bỗng gặp lại người, triều dương nổi sáng,
Nghe hương xưa còn dư ướp bờ môi.
Thuyền đã tách bến, bỏ lại mình tôi,
Mới kị ỨC RONG RÊU màu cổ độ.

Những hôm nào dẫm nắng trưa lã đã
Rơi rải trên đường, song bước ta đi.
Người nhìn tôi e lệ khép hàng mi
Cho khoé mắt thâm thì lời ân ái ...

... Lòng muốn quên đi, tiềm thức giữ mãi,
Ngài bên người sao vẫn quá xa xôi !
Trong tâm tay, nhưng đã cố nhân rồi
Ngàn vũ bão vào hồn đang xoáy thổi. ...

Lại từ giả người. ... Cung đàn điệu lỗi ...!
January 2007.

AÓ TÍM NAY CÒN ĐÀU

*Chiếc áo tím chiều xưa
Gói thân Em gầy guộc
Nhớ buổi đầu hò hẹn,
Anh vụng về đón đưa.*

*Ngày mùng hai tháng sáu,
Bá hoa huệ đơn sơ,
Gửi tặng Em sinh nhật
Tuổi đời như bài thơ.*

*Sài Gòn trái nắng thắm
Đón cuộc tình mộng mơ,
Rồi những buổi hò hẹn
Cho nhau bao đợi chờ.*

*Sóng Vũng Tàu mặn trắng,
Già Miền Tây miên mang,
Nguyễn Kim, Trần quốc Toản,
Bao kỷ niệm son vàng.*

*... Rồi Saigon đổi chủ,
Áo tù thay chiến y,
Tương lai quá tăm tối,
Dành lòng anh phải đi. . .*

Nén lệ , đè tiếng khóc,
Ta nín áo thời gian
Cho dài nụ hôn tiễn
Cho tim bớt ngỡ ngàng. . .

... Trên đường đời chìm nổi,
Bên cuộc tình dở dang,
Thân bơ vơ xú lạ,
Tâm tư vằng hoang mang. . .

... Âm thầm Em vẫn đợi,
Trong căn nhà cô đơn,
Khi tôi về gặp lại
Nhìn nhau chẳng dối hờn.

Nụ hôn ngày tái ngộ
Bao năm ta đợi chờ
Ôm Em mà cứ tưởng
Ta đang trong giấc mơ...

... Cali hè nóng cháy
Nghe tin Em ra đi,
Nắng trưa như phụt tắt
Hồn bỗng lạnh sâu bi.

Lệ dâng trào khoé mắt,
Buồn tràn ngập tâm tư,
Vai xưa gầy áo tím
Nay chỉ còn ảo hư !

Nếu biết ngày hôm ấy
Là lần cuối bên nhau,
Má môi kề giữ mãi,
Như buổi hẹn ban đầu.

Vì hôn xưa thắm đặng,
Vòng tay xưa rãi rời,
Mắt Ai chừ trách móc
Ấn tình quá chơi vơi...

Hồn Em có hiển linh
Xin đi vào giấc ngủ
Cho anh lại được gặp
Áo tím xưa nguyên trình...

July 20, 2007

TẠ ƠN

Tạ ơn Cha Mẹ ban cho con cuộc sống,
Tạ ơn Trời giáng trần thử thách mọi điều,
Tạ ơn Em cho tôi biết nghĩa Thương Yêu,
Tạ ơn Phật dạy câu Vô Thường Vô Ngã...

Mục Lục NXTT2

Lời nói đầu.....	3	Mưa đêm.....	56
Gởi, Ánh, Trách.....	5	Nụ cười xuân.....	57
Alice.....	6	Mưa Cali.....	58
Buồn thương.....	7	Xuân tự cảm.....	59
Aó Tím.....	8	Giọt Buồn 2.....	60
Người Em Cao Nguyên.....	10	Xưa xa 1.....	61
Em đi về Huế.....	11	Đầu thu.....	62
Mưa đầu mùa.....	12	Khổ, Vui.....	63
Hoàng Hạc Lâu.....	13	Sơ ngộ 1.....	64
Hoài thương biệt cố nhân ...	14	Gió sương.....	65
Nguyệt.....	15	Thoáng Mơ 11.....	66
Phượng lại nở.....	16	Mừng sinh nhật 70 Githea...	67
Chiều Foothills.....	19	Viếng Chùa.....	68
Hoa cố nhân.....	20	Sơ ngộ 2.....	69
Sáu lăm mừng anh.....	22	Thu trước.....	70
Nhớ nguồn.....	23	Xưa xa 2.....	71
Sáu sáu ngẫu cảm.....	24	Đêm Noel 2003.....	72
Thoáng Mơ 2.....	25	Thoáng Hồng 3.....	73
Thoáng Mơ 3.....	26	Có và Không 1-2.....	74
Thăm Huế.....	27	Chúc Con Cháu.....	75
Sáu tám cảm nghĩ.....	31	Cảm nỗi sống sờ.....	76
Cô đơn.....	32	Vinh Hồ Than Thở ĐL.....	77
Thoáng Mơ 9.....	33	Lễ Valentine 2004.....	78
Em và Thu.....	34	Gió xám 1.....	79
Sapa.....	35	Sáng mù sương.....	80
Thoáng Mơ 10.....	37	Mưa tháng bảy.....	81
Lá thư cho Em.....	38	Giao Thừa Giáp Thân.....	82
Tiệc Hoa.....	39	Thoáng Hồng 4.....	83
Ngọc Lan.....	40	Thoáng thu buồn.....	84
Cho lần đi Huế.....	41	Phú Sĩ Sơn.....	85
Thoáng Mây 2.....	42	Gió xám 2.....	86
Thoáng Mây 3.....	43	Tưởng Thầy nhớ Bạn.....	87
Uống trà buổi mai.....	44	Thoáng Hồng 5.....	89
Ngày Lễ Mẹ 2002.....	47	Giao Thừa 2004.....	90
Mái tóc già.....	49	Tuổi đời tự cảm.....	91
Đường xưa.....	50	Đừng giận hờn.....	92
Cố hương.....	51	Mừng sinh nhật 71 Githéa...	93
Sinh Nhật 71 (Thúy Mai).....	53	Aó đỏ Phù Tang.....	95
Ngõ ngang.....	54	Kiến thái bình.....	96
Có hay Không.....	55	Xưa xa 3.....	97

Đừng nuôi tiếc.....	98	Chèvrefeuille.....	130
Lễ Tạ Ơn.....	99	Lễ Vàng.....	132
Hoàng hôn trên bến VLâu ..	101	Em Gái Huế.....	133
Xưa xa 4.....	102	Say nắng.....	135
Đông về.....	105	Đời còn vui.....	136
Chiều Thứ Sáu.....	106	Gặp Bạn.....	137
Thu năm nay.....	107	Sẽ thông dong.....	138
Lễ Mẹ 2005.....	108	Công viên mờ sương.....	140
Thu Cầm 2005.....	109	Ngưng cây.....	142
Tân niên cảm tác.....	110	Nắng hè xưa.....	145
Ăn chay.....	112	Nhớ quên.....	146
Sợ thu 2005.....	113	Chuyến thu 2006.....	147
Vẫn lang thang.....	114	Trùng Thu 2006.....	148
Trưa hẹn 2.....	115	Nắng mai.....	149
Trường xưa.....	119	Xin chút nước.....	150
Đàn Kiến nhớ tổ.....	120	Cảm nghĩ đầu năm 2007...	151
Mừng anh tuổi 13.....	122	Giao Thừa Đình Hối.....	152
Con tạo vô tâm.....	123	Đình hội khai bút.....	154
Đông Ất Dậu cảm khái.....	125	Nhớ bạn hiền.....	156
Xuân tha hương.....	126	Bạn cũ thưa dần.....	157
Huế.....	127	Thoáng nhớ 2.....	158
Khóc chồng.....	129	Aó tím nay còn đâu.....	159

Hình ảnh phụ bản

Ngoại Xứ Thi Tập 2.....	1
Hoa Cẩn giữa rừng Anh Đào...	17
Mùa thu Palo Alto.....	29
Thăm Mộ Mẹ.....	45
Dòng sông Bến Hải.....	103
Ghé thăm Trường Xưa.....	117
Mùa hoa Anh Đào.....	143

